

HARUN YAHYA CEP KITAPLARI SERISI .40.

HZ. İSA GELECEK



HARUN YAHYA

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık.
Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve
derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya
apaçık belgeler verdik ve
O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik...
(Bakara Suresi, 253)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu
senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime
yükselteceğim, seni inkaredenlerden temizleyeceğim
ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların
üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca
Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz
şeyde aranızda Ben hükmedeceğim."
(Al-i İmran Suresi, 55)

Ve: "Biz, Allah'ın Resülü Meryem oğlu Mesih
İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de
(onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler
ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri
gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa
düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir
zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri
yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. Hayır;
Allah onu kendine yükseltti. Allah üstün ve
güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.
(Nisa Suresi, 157-158)

بسم الله الرحمن الرحيم



Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır. Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır. Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu-na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheli ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .40.

HZ. İSA GELECEK

HARUN YAHYA

Ağustos, 2002

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi

yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusuz olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad.
Hamam Sok. No:2 K.6 Cağaloğlu/İstanbul
Tel: 0212 511 72 30

Baskı: Nesil Matbaacılık

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....8

DİN ALLAH KATINDA İSLAM'DIR..... 10

İNSANLARIN "KURTARICI"
İSTEMELERİ..... 14

KURAN'DA MERYEM OĞLU
İSA MESİH.....22

HZ. İSA'NIN YERYÜZÜNE
DÖNÜŞÜ.....48

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI'NDA
HZ. İSA.....64

HZ. İSA'YI NASIL TANIYABİLİRİZ?.....68

SONSÖZ.....81

GİRİŞ

Hız. İsa, diğer tüm peygamberler gibi Allah'ın insanları doğru yola çağırarak görevlendirdiği seçkin bir kuldur. Ancak Hz. İsa'yı diğer peygamberlerden ayıran bazı özellikler vardır. Bunlardan en önemlisi onun halen ölmemiş, Allah katına yükseltilmiş ve yeryüzüne tekrar geri dönecek olmasıdır.

Birçok kimsenin sandığının aksine Hz. İsa çarmıha gerilip öldürölmemiş, başka bir sebeple de ölmemiştir. Kuran'da onu asamadıkları ve öldüremedikleri kesin bir şekilde belirtilir ve Allah'ın onu Kendi katına yükselttiği haber verilir. Hiçbir ayette Hz. İsa'nın öldüğünden ya da öldüröldüğünden söz edilmez. Bunların yanı sıra, Kuran'da Hz. İsa hakkında öyle bilgiler verilir ki, bunlar tarihte henüz gerçekleşmemiştir ve bu olayların gerçekleşmesi ancak Hz. İsa'nın yeryüzüne geri dönmesi ile mümkün olacaktır. Kuran'da haber verilen olayların gerçekleşeceğinden ise hiçbir kuşku yoktur.

Buna rağmen birçok insan Hz. İsa'nın geçmişte "bir şekilde" öldüğünü ve bir daha yeryüzüne geri dönmeyeceğini sanmaktadır. Bu inanç, Kuran'ı bilmemekten kaynaklanan önemli bir yanılgıdır. Kuran dikkatli bir gözle incelendiğinde Hz. İsa hakkındaki ayetlerin gerçek anlamları ortaya çıkmaktadır.

Hız. İsa'nın yeryüzüne yeniden gönderileceği, Peygamberimiz (sav) tarafından da müjdelenmiş ve onun gönderileceği dönem olan "ahir zaman"da tüm

yeryüzünün barış, adalet, huzur ve refahla dolacağı haber verilmiştir.

"Ahir zaman" ifadesi anlam olarak son dönem, son zaman demektir. İslam'a göre ahir zaman kavramı kıyamete yakın bir zamanda, Kuran ahlakının üstün olacağı, insanlar arasında yaygın olarak yaşanacağı bir dönemi ifade eder.

İnsanların hayalinde her zaman için daha güzele, daha iyiye yönelik bir özlem bulunmaktadır. Daha güzel bir manzara, daha güzel yiyecekler toplumsal sorunların yaşanmadığı huzurla dolu bir hayat, bolluk, güzellik...

İşte ahir zaman da tüm bu "daha iyi", "daha güzel" kavramlarını içinde barındıran bir çağı ifade eder. Ahir zaman, sıkıntının yerini bolluğun ve bereketin, adaletsizliğin yerini adaletin, ahlaksızlığın yerini güzel ahlakın, kargaşanın yerini barış ve huzurun aldığı ve tüm inanan kulların yıllardır özlemini duyduğu, İslam ahlakının yaşadığı kutlu bir dönemdir.

Bu kitapta Hz. İsa'nın ölmediğinin, Allah katına yükseldiğinin ve ahir zamanda yeryüzüne yeniden gönderileceğinin delillerini Kuran ayetleri ışığında inceleyeceğiz. Ancak daha önce bu konuyla doğrudan ilgili bazı temel bilgileri hatırlamakta fayda var.



DİN ALLAH KATINDA İSLAM'DIR

Tarih boyunca çeşitli kavimlere peygamberler gönderilmiştir. Allah'ın elçileri, gönderildikleri kavimleri doğru yola davet etmişler ve onlara hak dini tebliğ etmişlerdir. Bugün ise insanlar, geçmişte elçilerle beraber birbirinden farklı birçok dinin gönderildiğini düşünmektedirler. Oysa bu son derece yanlış bir düşüncedir. Çünkü Allah'ın farklı dönemlerde farklı kavimlere gönderdiği din aslında tektir. Örneğin Hz. İsa, kendinden önceki dinin bazı yasaklarını kaldırmıştır. Ama temelde Allah'ın gönderdiği dinler arasında çok büyük farklılıklar yoktur. Geçmiş peygamberlere gönderilen de, Hz. Musa'ya, Hz. İsa'ya vahyedilen de ve hatta son peygamber olan Hz. Muhammed (sav)'e indirilen de aynı dindir. Bu gerçeği haber veren ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 84-85)

Ayette bildirildiği gibi Allah'ın insanlara gönderdiği hak din İslam'dır. Kuran'dan anladığımız, tüm peygamberlerin ortak bir dini kavimlerine tebliğ ettikleridir.

Bir başka ayette ise "... size din olarak İslam'ı seçip-beğendim..." (Maide Suresi, 3) buyrulmaktadır. Allah Kendi katında seçip beğendiği bu dini zaman içinde tüm kavimlere göndermiş ve elçileri aracılığıyla tüm insanları uyarmıştır. Hak dinin tebliğ edildiği her insan, Allah'ın elçileri aracılığıyla davet ettiği bu dine uymakla yükümlü tutulmuştur.

Ancak kendilerine hak dini tebliğ eden elçiler geldiğinde bazı kavimler onlara uymuş, bazıları ise inkar etmişlerdir. Bir kısmı da peygamberin ölümünden bir süre sonra dejenerasyon yaşamış ve hak dini terk ederek birtakım sapkın inançlara yönelmişlerdir. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (Al-İmran Suresi, 19)

Kendilerine gelen dinden kopup uzaklaştığı bildirilen kavimlerden biri İsrailoğulları'dır. Kuran'da haber verildiğine göre Allah, İsrailoğulları'na birçok peygamber göndermiş ve onlara hak dini tebliğ ettirmiştir. Ancak onlar her seferinde peygambere baş kaldırmış veya peygamberin ölümünün ardından hak dini bozup, sapkın bir inanca dönüştürmüşlerdir. Kuran'da Hz. Musa henüz hayattayken, aralarından kısa bir süreliğine ayrıldığında dahi, İsrailoğulları'nın putlara tapmaya yöneldikleri haber verilmiştir. (Taha Suresi, 83-94) Hz. Musa'nın arkasından da hak dinden uzaklaşıp sapkın bir yola giren

İsrailoğulları'nı uyarıp korkutması için Allah, çeşitli peygamberler göndermiştir. Bunlardan birisi de Hz. İsa'dır.

Hz. İsa, yaşamı boyunca İsrailoğulları'nı, Allah'ın indirdiği dinin aslını yaşamaya ve samimi birer kul olmaya çağırmıştır. Onlara, tahrif edilmiş olan Tevrat'ın gerçek hükümlerini doğrulayan İncil'i öğretmiştir. Hak dini dejenere etmiş hahamların, kalıplaşmış ve tekdüzeleşmiş öğretilerini eleştirmiştir. Onların çıkar elde etmek için dine dahil ettikleri kuralları ortadan kaldırmıştır. Tüm insanları Allah'ın birliğine, gerçek samimiyete ve güzel ahlakı yaşamaya çağırmıştır. Bu gerçeği Allah bize Kur'an'da şöyle bildirmektedir:

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (Al-i İmran Suresi, 50)

Ancak Hz. İsa'nın dünyadan ayrılmasından bir müddet sonra, bu kez onu kabul eden İseviler dinlerini dejenere etmeye başlamış ve putperest birtakım inançlardan etkilenerek İncil'de yer almadığı halde, "teslis" (Baba, oğul ve kutsal ruh) inancını ortaya atmış, "Hıristiyanlık" adı altında, bambaşka bir din yaşamaya başlamışlardır. Hz. İsa'nın getirdiği hak din, tahrif edilmiştir. Bugün elimize ulaşabilen İnciller ise, Hz. İsa'dan çok uzun seneler



sonra kimliği belirsiz kişiler tarafından yazılmış ve sonraki dönemlerde yaşamış olan tarihçiler tarafından toparlanmıştır. Dolayısıyla Hıristiyanlık, Allah'ın Hz. İsa'ya indirdiği hak dinden tamamen uzaklaşmıştır.

Allah, Hz. İsa'nın ardından hak dini yeniden tüm dünyaya tebliğ etmesi için, başka bir kavim içinden bir peygamber göndermiş ve ona kıyamete kadar hiçbir şekilde bozulmayacağını vaat ettiği hak kitabı indirmiştir. Allah'ın insanlar için seçip beğendiği dini yeryüzüne tebliğ etmek için gönderdiği bu son peygamber Hz. Muhammed (sav), ona vahyettiği kitap ise Kuran'dır. Kuran tüm insanlığa gönderilmiş, doğudan batıya, kuzeyden güneye tüm ülkelerdeki insanların sorumlu olduğu ve hesap günü sorguya çekilecekleri kitaptır. Özellikle günümüzde gelişen teknoloji ile tüm dünya ülkeleri birleşmiş ve bir anlamda tek kavim halini almışlardır. Bu yüzden bugün dünya üzerinde Kuran'ın varlığından haberdar olmayan, onunla bildirilen İslam'ı tanımayan insan yok gibidir. Ancak tüm bunlara rağmen dünya insanların yalnızca belli bir kısmı Kuran'a iman etmektedir. Ona iman edenlerin büyük bir kısmı da Kuran'da bildirilen hak dini gereği gibi yaşamamaktadır.

İşte bu çarpık durumun düzeltilmesi için, Hz. İsa'nın dünyaya bir kez daha gelmesi ve insanları hak kitap olan Kuran'a çağırması beklenmektedir. Bu, Allah'ın Kuran'da Müslümanlara vaat ettiği bir müjdedir. Hz. İsa, ilerleyen bölümlerde de görüleceği gibi, Allah katına ölmeden yükseltilmiştir. Ve bir zaman sonra tekrar gelerek İslam Dinini yeryüzüne hakim edeceği bildirilmektedir. Tüm Hıristiyan ve Müslüman alemi, yüzyıllardır bu kutlu misafiri karşılamak için hazırlık yapmaktadır.

İNSANLARIN "KURTARICI" İSTEMELERİ

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize kâttından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize kâttından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Kuran'ı okuduğumuz zaman, Allah'ın elçi gönderdiği bölgelerde, elçinin gelişinden önce toplumsal ve ahlaki açıdan büyük bir çöküntü yaşandığını görürüz. Elçinin gelişiyile birlikte ise, onun izinden giden insanlar dinin getirdiği bolluk, bereket ve huzuru yaşarlarken, elçiden sonraki dönemlerde insanların bir kısmı bu ortamdan dolayı azgınlaşmış, gittikçe dinden uzaklaşarak inkara yönelmişlerdir. Allah'tan başka ilahlar edinerek kendilerine zulmetmiş, yine kendi elleriyle kendi sonlarını hazırlamışlardır.

Allah, Meryem Suresi'nde elçilerin Allah'a olan bağlılıklarından, samimiyetlerinden ve ihlaslarından bahsettikten sonra, onlardan sonra gelen toplulukların bu inançlarını tamamen kaybettiklerini haber verir. Bu insanlar şehvetlerine kapılmış ve ahlaki esaslara olan tüm duyarlılıklarını kaybetmişlerdir. Bu kişilerle ilgili olarak ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)un soyundan, doğru

yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığını) kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (Meryem Suresi, 58-59)

Allah Kendi dininden uzaklaşan, neden yaratıldıklarını, kendilerini Yaratana karşı olan sorumluluklarını hiç düşünmeyen bu insanları çeşitli felaketlerle uyarmıştır. Bu yaptıklarının karşılığı olarak onlara olan nimetini değiştirmiş, **"Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır..."** (Taha Suresi, 124) ayeti gereği sıkıntılı ve zorlu bir hayat vermiştir.

Allah "sıkıntılı geçim"i, imanlarından sonra küfre sapan bu halklara çok farklı şekillerde yaşatmıştır. Mallarda ve ürünlerde yaşanan bir kıtlık, bereketsizlik, ahlaki dejenerasyon ve çöküntünün getirdiği manevi sıkıntı, siyasi istikrarsızlıktan doğan ekonomik ve toplumsal sorunlar bunlardan sadece birkaçıdır.

Bu insanlar, üstünlüğü elinde tutan dinsiz sistemler yüzünden de, türlü baskı ve eziyetlere maruz kalmışlardır. Kuran'da bu tür adaletsiz zulüm sistemine örnek olarak Firavun dönemi verilir. Firavun çok ihtişamlı bir zenginlik ve bolluk içinde yaşarken, halkına çok büyük eziyetler yapmış, bozgunculuk çıkarmıştır. Bu durum bir ayette şöyle haber verilir:

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) yüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten

düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozguncular dandı. (Kasas Suresi, 4)

Ekonomik ve toplumsal sorunların yaşandığı, adaletsiz bir yönetimin hakim olduğu bu tip dönemlerde, insanlar her zaman için bir kurtarıcının ihtiyacını duyarlar. Bu kurtarıcı, içinde yaşadıkları mevcut sistemin olumsuz yönlerini düzeltecek, adaleti, barışı, güvenliği sağlayacak ve kendilerini doğru yola çıkaracaktır.

İsrailoğulları da Hz. Musa'dan sonra aynı zorluklarla, zalim yöneticilerle karşı karşıya kalmış, çok büyük zulümler görmüşlerdir. Yurtlarından çıkarılmış, evlerinden sürülmüş ve içinde buldukları bu durumdan kendilerini ne şirk koştukları ilahlarının ne mallarının ne de atalarının kurtaramayacaklarını anlamışlardır. Bunun sonucunda da Allah'tan bu zalim yönetime karşı mücadele etmek için bir yönetici istemişlerdir. Allah onların bu dualarına cevap vermiş, onlara yönetici olarak Talut'u göndermiştir. Bakara Suresi'nde şöyle buyrulmaktadır:

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırdık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (Bakara Suresi, 246)

"Allah'ın Kanununda Kesinlikle Bir Değişiklik Bulamazsın"

Kuran'da tarif edilen geçmiş kavimlere ait kıssalardan anladığımız, her kavmin başına gelenlerin birbirine büyük ölçüde benzer olduğudur. İnsanların yaşayışları, içinde buldukları durum, uyarıcı olarak elçilerin gönderilmesi ve sonunda da helakları aynı temel mantık üzerinde olmuştur.

Günümüz toplumlarında da çok hızlı bir bozulma, yozlaşma ve dejenerasyon yaşanmaktadır. Fakirlik, sefalet, zulüm ortamı içindeki insanlar, güzel ahlakın yaşadığı, huzurlu bir hayatın özlemi içindedirler. Mevcut sistemin, ancak bu ahlakla bütünleştiği zaman adalet sağlayabileceği, bozuklukların ancak bu ahlaka sahip kişiler tarafından düzeltilebileceği artık açıkça gözükmemektedir.

Nitekim Allah önceki kavimlere de, aynı sosyal çöküntü sonrasında kurtarıcılar göndermiş ve sıkıntının ardından çok büyük bir bolluk, bereket ve zenginlik vermiştir. Allah korkup sakınan toplumlara bolluk ve bereket vereceğine bir ayetinde şöyle işaret etmektedir:

Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayiverdik. (Araf Suresi, 96)

Bu ayetten ve aynı gerçeği açıklayan diğer Kuran ayetlerinden çok önemli bir İlahi kural çıkmaktadır: Barışın, huzurun, bolluğun ve bereketin tek yolu, İslam ahlakının yaşanmasıdır. Bu, geçmiş kavimlerde bu şekilde olmuştur, bundan sonraki kavimlerde de bu şekilde

olacaktır. İslam ahlakının olmadığı yerde, adaletin, güvenliğin, istikrarın hakim olması imkansızdır. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Allah'ın kanunlarında hiçbir değişiklik olmadığı ise Kuran'da şöyle haber verilir:

"... Ancak onlara uyarıcı-korkutucu geldiğinde, nefretlerinden başkasını arttırmadı. (Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin kanunundan başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın." (Fatır Suresi, 42-43)

Kuran'a Göre İslam

Ahlakının Yaşanması

Önceki bölümde ifade ettiğimiz gibi, Kuran ayetlerini incelediğimiz zaman, geçmiş kavimlerde yaşanan dejenerasyon, sapkınlık ve ahlaki çöküş sonrası Allah'ın o kavme bir 'kurtarıcı' yolladığını görürüz. Bu kurtarıcı, insanları, Allah'a şirk koşmadan iman etmeye ve korkup sakınmaya yöneltir. Kavimlerin inkarda direnmesi üzerine, bu kez de onları azapla uyarır. Bu uyarıp korkutma olmadan Allah hiçbir kavmi yıkıma uğratmayacağını Kuran'da şöyle haber vermektedir:

Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. (Onlara) Hatırlatma (yapılmıştır); Biz zulmedici değiliz. (Şuara Suresi, 208-209)

İçinde bulunduğumuz dönem, her türlü yozlaşmanın

hakim olduğu maddi ve manevi bozulmanın arttığı, sapkınlığın yaşandığı, siyasi ve ekonomik açıdan büyük bir istikrarsızlığın hüküm sürdüğü, zenginle fakir arasında çok büyük uçurumların açıldığı bir dönemdir. Bizim Kuran'dan öğrendiğimiz gerçek ise, böyle bir ortam sonrasında Allah'ın bir kurtuluş yolu göstereceği ve bu sayede İslam ahlakının tüm dünyada mutlaka yaşanacağı, hak dinin diğer batıl dinlere üstün geleceğidir.

Allah Tevbe Suresi'nde inanan kullarını bu gerçekle şöyle müjdelemektedir:

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. (Tevbe Suresi, 32-33)

Allah Nur Suresi'nde de, şirk koşmadan, katıksız bir biçimde Kendisine kulluk eden ve "salih amel" işleyen (O'nun hükümlerini koruyan, yolunda çaba harcayan) müminlerin, kendilerinden öncekiler gibi yeryüzünde güç ve iktidar sahibi olacağını şöyle haber vermektedir:

Allah içinizden iman edenlere ve salih amelde bulunanlara vaadetmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde ' güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

*Kendisi için bir uyarıcı
olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi
yıkıma uğratmış değiliz.
(Onlara) Hatırlatma
(yapılmıştır); Biz
zulmedici değiliz.
(Şuara Suresi, 208-209)*

Burada önemli bir nokta vardır: Ayette yeryüzünde din ahlakının yayılmasının şartı bildirilmektedir; şirk koşmadan yalnızca Allah'a kulluk eden ve O'nun yolunda salih amelde bulunan müminlerin varlığı...

Beklenen Kurtarıcı

Buraya kadar anlatılan konulardan çıkan sonuç şudur: Allah'ın her dönemde zulme karşı yardım isteyen kullarına icabet etmesi beklenmektedir. Geçmiş kavimlerde olduğu gibi, günümüzdeki ve gelecekteki insanları dinsizliğin zulmünden kurtarıp onlara İslam ahlakını yaşamanın güzelliklerinin sunulacağı umulmaktadır.

Özellikle İslam aleminin içine düştüğü bozulma sürecinden çıkması, samimi Müslümanların din ahlakını tüm dünyaya tebliğ etmeleri beklenmektedir. Elbette bunun için Allah'ın her dönemde olduğu gibi, bir kurtarıcı göndereceği umulmaktadır. İşte içinde bulunduğumuz dönemde insanları "karanlıklardan nura" çıkaracak olan bu kurtarıcı, İslam ahlakıdır. Bu üstün ahlakın yaşanmasında

öncülük eden kişiler de, Allah'ı inkar eden fikir sistemlerini mağlup edecek ve çarpık din anlayışlarını geçersiz kılacaklardır.

Kısacası Allah her kavme yardım ettiği gibi, bundan sonra da yeryüzündeki insanlara yardım edecektir. Allah ihlasla ve samimiyetle Kendisine yönelen kullarına bunu vaat etmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyile defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarırsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hac Suresi, 40-41)



KURAN'DA MERYEM OĞLU İSA MESİH

Kitabın bu bölümündeki amaç, Hz. İsa'nın geçmişteki hayatına ve yeniden yeryüzüne döneceğine ilişkin tüm detayları, en güvenilir kaynaktan aktarmaktır. Bu kaynak, elbetteki hiçbir bozulmaya ve değişmeye uğramış olan ve Allah'ın "... **O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur...**" (Enam Suresi, 115) şeklinde ifade ettiği Kuran'dır. Her konuda gerçeğe dair kesin bilgi edinebileceğimiz tek kitap sadece Kuran'dır. Ve doğumundan Allah katına yükselişine, yeryüzüne tekrar dönüşünden gerçek ölümüne kadar Hz. İsa'nın hayatının pek çok aşaması Kuran'da açıklanmıştır.

Hız. İsa bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir. Onun getirmiş olduğu hak din bugün ismen yeryüzünde bulunsa da, gerçekte birçok dejenerasyona uğramış ve aslından saptırılmıştır. Allah'tan vahiy yoluyla aldığı hak kitap da aynı şekilde ismen mevcuttur, ancak aslı ortada yoktur. Hıristiyan kaynakları çeşitli bozulmalara uğramış ve tahrif edilmiştir. Dolayısıyla bugün Hız. İsa ile ilgili gerçek bilgileri bu kaynaklardan temin etmemiz mümkün değildir.

Hız. İsa hakkında doğruluğu kesin bilgiye ulaşabileceğimiz yegane kaynak, Allah'ın kıyamete kadar koruyacağını vaat ettiği Kuran'dır. Kuran'da, Hız. İsa'nın doğumu, hayatı, hayatı süresince karşılaştığı olaylardan örnekler,

evresindeki insanların durumu ve daha birçok konudan bahsedilmiştir. Hatta Hz. İsa'nın dünyaya gelişinden önce annesi Hz. Meryem'in nasıl bir yaşantısı olduğu, nasıl mucizevi şekilde hamile kaldığı, nasıl doğum yaptığı ve bu durum karşısında ne tür tepkilere maruz kaldığı gibi pek çok konu da yine ayetlerle bildirilmiştir. Dahası Allah, Hz. İsa'nın ahir zamanda ikinci kez dünyaya geleceğini haber vermiştir. Bu bölümde, Hz. İsa hakkında Kuran'da yer alan bilgileri aktaracağız.

H. Meryem'in Doğumu ve Yetişmesi

Hz. İsa'yı dünyaya getirmek üzere seçilmiş olan Hz. Meryem, karışıklıkların hüküm sürdüğü ve Yahudilerin tüm ümitlerini Mesih (Kurtarıcı)'in gelişine bağladıkları bir dönemde dünyaya gelmişti. Allah Hz. Meryem'i bu kutlu görev için özel olarak seçmiş ve yetiştirmişti. Hz. Meryem, Allah'ın alemler üzerine seçip üstün kılmış olduğu bir soydan, İmran ailesinden geliyordu.

İmran ailesi, Allah'a kuvvetli şekilde iman eden, her içlerinde O'na yönelip dönen ve O'nun koyduğu sınırları titizlikle koruyan, çevrelerinde de bu özellikleriyle tanınan bir aileydi. İmran'ın karısı, Hz. Meryem'e hamile kaldığını öğrendiği zaman, hemen Allah'a yönelip dua etmiş ve doğuracağı çocuğu Allah'a adadıştı. Bu konu Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım benden kabul et. şp-hesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim doğrusu

bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşta tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (Al-i İmran Suresi, 35-36)

Hz. Meryem dünyaya geldiğinde, İmran'ın karısının tavrı yine Allah'ı razı etmeye yönelik oldu. Hem Hz. Meryem'i, hem de ondan türeyecek olan soyunu şeytanın şerrinden koruması için Allah'a yöneldi. Allah, İmran'ın karısının kendisine karşı bu samimi yönelişini kabul etti ve duasına karşılık olarak, doğurduğu çocuğu çok üstün bir ahlak ile ahlaklandırdı. Kuran'da, Hz. Meryem'in, Allah'ın koruması altında ne kadar özenle ve incelikle yetiştirildiğine **"Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı..."** (Al-i İmran Suresi, 37) ayeti ile özel olarak dikkat çekilmiştir.

Hz. Zekeriya, Hz. Meryem'e verdiği eğitim sırasında, onun diğer insanlardan daha üstün olarak yaratılmış olduğunu farketmişti. Çünkü Allah Hz. Meryem'e, Kendi fazlından pek çok nimet vermişti. Kuran'da bu konu şöyle geçer:

... Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse yanında bir yiyecek buldu: "Meryem bu sana nereden geldi?" deyince "Bu, Allah katındandır. Şüphesiz Allah dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (Al-i İmran Suresi, 37)

Allah, İmran ailesini alemlere üstün kıldığı gibi, bu aileye mensup olan Hz. Meryem'i de seçmiş, özel bir eğitime tabi tutarak, arındırmış ve onu tüm alemlerin kadınlarına üstün kılmıştır. Kuran'da onun bu üstünlüğü şöyle bildirilir:

"Hani melekler: "Meryem Şüphesiz Allah seni sekti seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti. "Meryem Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (Al-i İmran Suresi, 42-43)

Hız. Meryem, yaşadığı toplum içerisinde, hem ailesinin hem de kendisinin Allah'a karşı olan bağlılığı ve samimiyetiyle tanınan bir kişi olmuştı. En iyi bilinen özelliği ise, "ırsını korumuş olması", yani iffetiydi. Bu konu Tahrim Suresi'nde Şu Şekilde haber verilmektedir:

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırsını korumuştı. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (Tahrim Suresi, 12)

Hız. İsa'nın Babasız Dünyaya Gelişi

Hız. İsa ile ilgili en büyük mucizelerden biri, Hız. Meryem'in ona hamile kalma Őeklidir. Kuran'da bu konuyla ilgili pek çok detay verilmektedir. Meryem Suresi'nde Cebrail'in Hız. Meryem'e görünmesi Şu Şekilde bildirilmektedir:

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (Meryem Suresi, 16-17)

Yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi, Hız. Meryem, hayatının bir aşamasında doğu tarafında bir yere çekilmiş ve yaşamının bir bölümünü burada geçirmiştir.

Cebrail ona bu dönemde düzgün bir insan şeklinde gözük müştür. Ayetlerde dikkat çekilen bir diğer önemli konu ise Hz. Meryem'in iffetli tavrı ve güçlü Allah korkusudur. Hz. Meryem'in Cebrail'i gördüğünde söylediği ilk sözler şu şekildedir:

Demişti ki: "Gerçekten ben senden Rahman (olan Allah)a sığınırım. Eğer takva sahibiyisen (bana yaklaşma)." (Meryem Suresi, 18)

Cebrail Hz. Meryem'e kendisini tanıtmış ve sadece Allah'ın görevlendirdiği bir elçi olduğunu ve ona Allah'tan bir müjde ile geldiğini bildirmiştir. Ayetlerde Cebrail'in verdiği cevap şu şekilde bildirilir:

Demişti ki: "Ben yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (Meryem Suresi, 19)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır." (Al-i İmran Suresi, 45)

Bu önemli müjdeyi alan Hz. Meryem, kendisine bir başka insan dokunmadığı halde nasıl bir çocuğu olabileceğini anlamak için Cebrail'e şu soruyu sormuştur:

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. Böylelikle ona gebe kaldı sonra onunla

ıssız bir yere çekildi. (Meryem Suresi, 20- 22)
"Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) "Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse yalnızca ona "ol" der o da hemen olur."
(Al-i İmran Suresi, 47)

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi, Cebrail Hz. Meryem'e hamile kaldığını müjdelemiş ve "Allah'ın ol demesiyle bunun hemen oluvereceğini" haber vermiştir. Hz. Meryem'e hiçbir insan eli değmemiştir, yani Hz. İsa dünya hayatındaki sebeplerden bağımsız olarak bir babası olmadan dünyaya gelmiştir. Bu, Hz. İsa'nın tüm hayatı boyunca yaşadığı ve dünyaya ikinci kez gelişiyile yaşayacağı mucizelerden sadece bir tanesidir.

Cebrail'in kendisine hamile kaldığını müjdelemesinden sonra Hz. Meryem, ıssız bir bölgeye çekilmiştir. Allah bu dönemde de Hz. Meryem'i her yönden desteklemiş, Kendi koruması altına almıştır. Bir insanın hamilelik dönemi boyunca hem psikolojik, hem de fiziksel açıdan ihtiyacı olabilecek her türlü destek ve imkanı Allah onun için yaratmıştır. Onu ıssız bir bölgeye yerleştirerek, bu durumu kavrayamayacak insanların maddi ve manevi açıdan verebilecekleri her türlü rahatsızlığı da önlemiştir.

Hız. İsa'nın Allah

Katından Bir Kelime Olması

Allah, Kuran'da Hz. İsa'nın doğumundan ölümüne kadar her konuda, diğer insanlardan büyük farklılıklar gösterdiğine dikkat çekmiştir. Herşeyden önce Hz. İsa, bilinen sebeplerin dışında bir yaratılışla doğmuş ve baba-

sız olarak dünyaya gelmiştir. Allah, o doğmadan önce, birçok özelliğini ve insanlar için bir Mesih olarak gönderildiğini melekleri aracılığıyla annesi Hz. Meryem'e bildirmiştir. Hz. İsa'nın bu seçkin özelliklerinden biri, "Allah'ın bir kelimesi" olmasıdır.

... Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur.... (Nisa Suresi, 171)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 45)

Kuran'da "Allah'ın kelimesi" ifadesi yalnızca Hz. İsa için kullanılmıştır. Allah, Hz. İsa henüz dünyaya gelmeden onun ismini bildirmiştir. Normalde insanlara isimlerini aileleri verir. Ama Hz. İsa'nın durumu farklıdır; Allah Kendinden bir kelime olarak Hz. İsa'ya "İsa Mesih" ismini vermiştir. Bu, Hz. İsa'nın diğer insanlardan daha farklı bir yaratılışla yaratıldığının en açık ifadelerinden biridir.

Nitekim, doğumu gibi, yaşamı boyunca gösterdiği mucizeler ve ölmeden Allah katına yükselişi de, onun bu farklılığını ortaya koymaktadır.

Hız. İsa'nın Doğumu

Bilindiği gibi doğum, hem çok zor, hem de çok iyi bakım gerektiren bir olaydır. Tıbbi bakım imkanı, tecrübeli bir yardımcısı olmayan kişinin, böylesine hayati bir olayda yalnız başına başarılı olabilmesi çok zordur. An-

cak bu konuda hiçbir tecrübesi olmayan Hz. Meryem, Allah'a olan bağlılığı ve güveni ile bu zor işi tek başına başarabilmiştir.

Hz. Meryem artan doğum sancıları içerisindeyken, Allah ona vahiy ile yardım etmiştir. Rabbimiz bu zor durumda yapması gereken herşeyi ona bildirerek en kolay şekilde ve en iyi şartlar altında doğumunu gerçekleştirmesini sağlamıştır. Bu da, Hz. Meryem'e Allah katından verilmiş büyük bir nimettir.

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutulurseydim.

"Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılmıştır." Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin."

Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görececek olursan, de ki: "Ben Rahman (olan Allah) a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (Meryem Suresi, 23-26)

Hz. İsa'nın Beşikte İken Konuşması

İrzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (Enbiya Suresi, 91)

Allah'ın Hz. Meryem'in kavmine deneme kıldığı olaylardan birisi, Hz. İsa'nın doğumudur. Allah'ın, insanların alışık olmadığı bir şekilde gerçekleştirdiği bu doğum, hem kavmi için, hem de Hz. Meryem için bir imtihan konusu olmuştur. Gerçekte Hz. İsa'nın dünyaya geliş şekli, Allah'ın insanları imana çağırarak için onlara gösterdiği

bir mucizedir ve Allah'ın varlığının en açık delillerinden biridir. Ancak kavmi bu durumu anlayamamış ve Hz. Meryem hakkında gerçek dışı bazı zanlarda bulunmuşlardır. Bu konu Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın. Ey Harun'un kız kardeşi senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın utanmaz (bir kadın) değildi." (Meryem Suresi, 27-28)

Yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi Hz. Meryem, daha önce çekilmiş olduğu ıssız bölgeden Hz. İsa ile birlikte kavminin yanına geldiğinde, kendisine hiçbir açıklama yapma fırsatı verilmemişti. Kavim, sadece zan ve tahmin üzerine Hz. Meryem'in şaşırtıcı ve utanç verici bir iş yaptığını söyleyerek, ona karşı birtakım çirkin iftiralarda bulundu. Oysa bu iftiralarda bulunan kavmin bireyleri, Hz. Meryem'i doğduğu günden beri tanıyor ve hem onun, hem de İmran ailesinin ne kadar Allah'a bağlı ve dindar insanlar olduklarını çok iyi biliyorlardı.

Hız. Meryem ise gerçekte bu çirkin suçlama ve iftiralar ile deneniyordu. Allah'a son derece bağlı ve iffetine son derece düşkün bir insanın böyle bir işe asla yanaşmayacağı açıkça bellidir. Ancak bu titizliğine rağmen kendisine kötü bir iş yapmış gözüyle bakılması, onun için Allah'ın yarattığı bir imtihandı. Allah doğduğu andan itibaren ona her zaman, her işinde yardım etmiş ve her işini hayra çıkarmıştı. Hz. Meryem ise her işin Allah'ın iradesinde olduğunu hiç unutmaması gerektiğini ve bu asılsız iftiraldan onu yine Allah'ın kurtarıp temize çıkaracağını biliyordu.

Nitekim Allah bu işinde de Hz. Meryem'e bir kolay-

lık sağlamış ve ona "konuşmama orucu" tutmasını vah-yetmişti. Kavmi kendisi ile konuşmak istediğinde Allah, Hz. Meryem'e susmasını ve kendisine yanaşıp suçlama-larda bulunanlara, Hz. İsa'yı işaret etmesini bildirdi. Böy-lece Hz. Meryem, Allah'tan bir kolaylık olarak kendisine sıkıntı verilmesine sebep olabilecek bir konuşmadan uzak tutulmuş oluyordu. Kavminden gelen soruları en doğru şekilde cevaplayabilecek olan kişi Hz. İsa'ydı. Allah, Hz. Meryem'e Hz. İsa'nın doğumunu müjdelediği zaman, onun henüz beşikteki bir bebekken dahi konuşacağını da bildirmişti:

Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşa-caktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

Allah bu şekilde Hz. Meryem'in işini çok kolaylaştı-rmış ve kavminin beklediği en doğru açıklamayı da Hz. İsa'nın ağzından yaptırmıştı. Allah'ın böyle bir mucize or-tamı yaratmasıyla, kavminin Hz. Meryem'e karşı kurdu-ğu tuzak da bozulmuş oluyordu. Bu olay Kuran'da şöyle haber verilir:

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl ko-nuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni pey-gamber kıldı. Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anneme itaati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı. Se-lam üzerimedir; doğduğum gün öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 29-33)

Kuşkusuz, beşikteki bir çocuğun kusursuzca konuşa-

bilmesi çok büyük bir mucizedir. Üstelik Hz. İsa'nın doğar doğmaz, bir çocuğun asla bilemeyeceği bilgileri biliyor olması da şaşırtıcıdır. Bu durum İsrailoğulları'na olağanüstü bir gerçekle karşı karşıya olduklarını açıkça kanıtlamıştır. Tüm bu mucizevi olaylar, henüz beşikteki bu çocuğun kesin olarak Allah'ın elçisi olduğunu ortaya koymuştur.

İşte Allah, Kendisine yönelik karşılaştığı her olayı tevekkülle karşılamış olması nedeniyle Hz. Meryem'e bir kolaylık sağlamıştır. Tüm kavmi hayrete düşürecek büyük bir mucize göstererek, kavminin ona atmaya kalkıştığı iftiralara kesin bir karşılık vermiştir. Ancak Allah, kendilerine gösterilen bu mucizevi olaya rağmen, hala Hz. Meryem'e iftirada bulunmayı sürdürenlere de büyük bir azap olduğunu bildirmiştir:

(Bir de) İnkâra sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri... nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) (Nisa Suresi, 156-157)

Hız. İsa'nın Gösterdiği Mucizeler

Hız. İsa'nın Kuran'da bahsi geçen çok çeşitli mucizelerinden ilki, onun bilinen sebepler dışında babasız olarak dünyaya gelmiş olması, daha sonra ise beşikte konuşarak peygamberliğini bildirmesidir. Aslında bu iki mucize Hz. İsa'nın olağanüstülüğünü çok açık bir biçimde ispatlıyordu. Çünkü, beşikteki bir bebeğin, iman etmiş olarak doğması ve doğar doğmaz çok akılcı bir mantık örgüsüyle konuşabilmesi, ancak Allah'tan bir mucize ile mümkündür:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh-u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

Yine Kuran'da Hz. İsa ile ilgili olarak anlatılan mucizeler şu şekildedir:

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur içine üfürürüm o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir" Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı alaca hastalığına tutulana iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır. (Al-i İmran Suresi, 49)

Şu ana kadar bahsedilen tüm bu olağanüstü olaylara rağmen kavmin bir bölümü inkarlarını sürdürmüşlerdir. Hz. İsa'nın yaptıklarının 'ustaca büyüler'den başka bir şey olmadığını söyleyerek, onu sihirbazlıkla itham etmişlerdir.



Hız. İsa'nın Dini Tebliğ Etmesi ve Karşılaştığı Zorluklar

Hız. İsa'nın gönderildiği dönem, İsrailoğulları'nın hem siyasi, hem ekonomik, hem de sosyal açıdan büyük açmaz içerisinde oldukları bir dönemdi. Bir yandan yaşadıkları ülkenin acımasız yönetimi, bir yandan da çeşitli inanç ve mezhep ayrılıkları... Böylesine zor bir kargaşa ortamında insanlar, her dönemde olduğu gibi bir kurtuluş yolu bulmaya çalışıyorlardı.

Beklenen bu kurtarıcı Hız. İsa'ydı. Allah, O'nu ve anesi Hız. Meryem'i tüm İsrailoğullarına tanıtmak için, Hız. İsa'yı henüz beşikte iken konuşturmuş ve böylece beklenen peygamberin geldiğini tüm İsrailoğulları'na duyurmuştu. Artık herkes, onu bir kurtuluş umudu olarak görüyordu.

Ancak elbette Hız. İsa'ya tepki gösterenler de vardı. Kendi dönemindeki inkarcı sistemin savunucuları onu kendileri için tehlikeli görüyorlardı. Bu nedenle, Hız. İsa'nın varlığını duyar duymaz harekete geçmiş ve onu ortadan kaldırmak için planlar yapmışlardı. Bu girişimleri daha en başından, başarısızlıkla sonuçlanmıştı; ancak bu amacı gerçekleştirmekten hiçbir zaman vazgeçmemiş ve Hız. İsa'nın tebliği boyunca, onun en güçlü düşmanlarından biri olmuşlardır.

Ne var ki, Hız. İsa'ya tepki gösterenler sadece inkarcılarla sınırlı kalmamıştır. O dönemin Yahudi din adamlarının birçoğu, Hız. İsa dini tebliğ etmeye başladıktan sonra çeşitli nedenlerden dolayı ona cephe almışlardır. Bunun en önemli sebeplerinden birisi ise, Hız. İsa'nın onları dinin aslını yaşamaya çağırmasıdır. Nitekim, Hız. İsa tebliğine başlar başlamaz, kendisini, dinlerini ortadan

kaldırmaya çalışmakla suçlamışlardır. Oysa Hz. İsa'nın asıl karşı olduğu, Yahudi ruhban sınıfının dine sonradan sokmuş olduğu sahte hükümlerdir. İsrailoğulları, kendilerine haram kılınan bazı şeyleri helal, helal kılınan bazı şeyleri de haram kılarak, hak dinlerini tamamen değiştirmişlerdir. Ve Allah, dine soktukları bu hükümleri temizleyip, dinlerini arındırması için, peygamber olarak onlara Hz. İsa'yı göndermiştir. O da kavmini Tevrat'ın aslını doğrulayan İncil'e uymaya çağırmıştır.

Allah, bu konuyu, Kuran'da şeyle bildirmiştir:

Benden nceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. (Al-i İmran Suresi, 50)

Allah, bir başka ayette, Hz. İsa'nın getirdiği kutsal kitap olan İncil'in, kendisinden önce indirilen Tevrat'ı doğrulayan ve inanan insanlar için bir yol gösterici, doğruyu yanlıştan ayırmalarını sağlayacak bir kitap olduğunu da belirtmiştir.

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)

Yahudi nde gelenleri Hz. İsa'nın anlattığı konuları oldukça yadırgıyorlardı. Çünkü Hz. İsa, gelenek haline gelmiş kurallar üzerinde durmuyor, onları Allah'ın birliğine, samimiyete, kardeşliğe ve dürüstlüğe çağırıyordu. Bu nedenle, alışkın olduklarının çok dışında bir din anlayışı ile karşılaşan Yahudi halkı, Hz. İsa'nın tebliği

karşısında oldukça şaşırmişti. Kuran'da Hz. İsa'nın kavmine yaptığı tebliğ şöyle bildirilmiştir:

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (Zuhruf Suresi, 63-65)

Hz. İsa'nın dine yaklaşımındaki bu farklılık ve samimiyet, halkın büyük ilgisini çekiyor ve onu dinleyenlerin sayısı da gün geçtikçe artıyordu. Hz. İsa onlara, bekledikleri kurtuluşun çok yaklaştığını ve yakında galip geleceklerini söylüyordu.

Yahudilerin Hz. İsa'yı Öldürdüklerini İddia Etmeleri

Romalıların Hz. İsa'yı çarmıha gererek öldürdükleri iddiasını, şüphesiz bilmeyen yoktur. İddiaya göre, Hz. İsa'yı tutuklayan Romalılar ve Yahudi din adamları onu çarmıha germişler ve böylelikle onu öldürmüşlerdir. Nitekim, tüm Hıristiyan alemi de olayı bu şekilde kabul etmekte, fakat Hz. İsa'nın öldükten sonra dirilerek göğe yükseldiğine inanmaktadır. Ancak Kuran'a baktığımızda olayın aslının böyle olmadığını görürüz:

Ve: "Biz, Allah'ın Resülü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katehuhu) ve onu as-

madılar (ma salebe). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). (Nisa Suresi, 157)

Aynı ayetin devamında Hz. İsa'nın ölümü için şu şekilde bildirilmektedir:

Hayır; Allah onu kendine yükseltti (refea). Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

Ayetin bize bildirdiği gerçek açıktır. Yahudilerin kıskırtmalarıyla Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışan Romalılar, bunda başarılı olamamışlardır. Ayette geçen "ama onlara (onun) benzeri gösterildi" ifadesi bu olayı aydınlığa kavuşturmaktadır. Hz.İsa öldürülmemiş ve Allah katına yükseltilmiştir. Ayrıca Allah, bu iddiada bulunanların gerçeğe dair bir bilgileri olmadığına da dikkat çekmektedir.

Kuran'da Peygamberlerin Ölümü Nasıl Anlatılıyor?

Kuran'da peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı kısımlarda geçen kelimelerle, Hz. İsa'nın ölümünün anlatıldığı ayetlerin incelenmesi, Hz. İsa'nın ölümüyle ilgili önemli bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır. Bu bölümde Hz. İsa'nın ve diğer peygamberlerin ölümlerini ifade eden kelimelerin Arapça karşılıklarını ve Kuran ayetlerinde ne şekilde kullanıldıklarını inceleyeceğiz.

Kuran'da peygamberlerin ölmesi veya öldürülmesiyle ilgili olarak kullanılan kelimeler ileride daha detaylı göreceğimiz gibi "katele (öldürmek), mate (ölmek), ha-

leke (helak olmak), salebe (asmak)" ya da birkaç özel kelimedir. Oysa Hz. İsa için, Kuran'da çok açık bir ifadeyle, "Onu öldürmediler (ma katelehu) ve asmadılar (ma salebuhu)" ifadesi kullanılarak hiçbir öldürme şekliyle öldürülmediği vurgulanmaktadır. Hz. İsa'nın bir benzerinin gösterildiği ve onun Allah katına yükseltildiği bildirilmektedir. Al-i İmran Suresi'nde ise Hz. İsa'yı Allah'ın vefat ettireceği ve onu Kendi katına yükselteceği bildirilmiştir:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim..." (Al-i İmran Suresi, 55)

Kuran'da ölüm anlamı içeren kelimelerin ve Al-i İmran Suresi'nde geçen "vefat ettirme" kelimesinin kullanım şekilleri şöyledir:

1) TEVEFFA: VEFAT ETTİRME

Ayette geçen "vefat" kelimesinin karşılığı Türkçe'de kullanılan ölme anlamından farklı anlamlara gelmektedir. Ayetlerin Arapça karşılıklarının incelenmesi, Hz. İsa'nın bildiğimiz manada ölmediğini açıkça ortaya koyar. Maide Suresi'nin 117. ayetinde ölüm olayı şu şekilde aktarılır:

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rab-bim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Beni vefat ettirdiğinde

(teveffeyteni), üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen herşeyin üzerine şahid olansın."

Bu ayetlerde geçen ve Türkçe meallerde öldürme ya da vefat ettirme olarak çevrilen kelime Arapçada "teveffa" kökünden türemiştir ve bu kelime ölüm manasına değil, "canın alınması" manasına gelmektedir. İnsanın canının alınmasının ise her zaman ölüm anlamına gelmediği yine Kuran'da bize bildirilmektedir. Örneğin "teveffa" kelimesinin geçtiği bir ayette insanın ölümünden değil, uykuda canının alınmasından bahsedilmektedir:

Sizi geceleyin vefat ettiren (teveffakum) ve gündüzün "güç yetirip etkilemekte olduklarınızı" bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi diriltten O'dur... (Enam Suresi, 60)

Bu ayette "vefat ettirme" olarak tercüme edilen kelime ile, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde kullanılan kelime aynıdır, yani her iki ayette de "teveffa" kelimesi geçmektedir. İnsanın, gece içinde bulunduğu durum ölüm olmadığına göre yukarıdaki ayette kullanılan "teveffakum" kelimesinin ölümü kastetmediği, doğru tercümenin "geceleyin canlarınızı alan" şeklinde olması gerektiği açıktır. Aşağıdaki ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılmaktadır:

Allah, ölecekleri (mevt) zaman canlarını alır (teveffa); ölmeyeni de uykusunda (canını alır) (lem temut). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı (el mevte) verilmiş olanı tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir... (Zümer Suresi, 42)

Bu ayetten de anlaşılacağı gibi, Allah uyuyan insanın canını almaktadır, ama hakkında ölüm kararı verilmemiş olanı eceli gelinceye kadar tekrar salıvermektedir. Bu haliyle insan bildiğimiz manada ölmüş olmaz. Yalnızca geçici bir süre için ruhu bedeninden ayrılmış farklı bir boyuta girmiş olur. Uyanacağı zaman ise tekrar ruhu bedenine iade edilir.

Prof. Dr. Süleyman Ateş de tefsirinde "teveffa" kelimesini şu şekilde açıklamıştır:

Teveffinin, uyku manasında kullanıldığını söyleyenlere göre -ki çoğunluk bu görüştedir- ayetin takdiri "Seni uyutacağım" şeklindedir. Sonuç olarak Hz. İsa'nın uyukadakine benzer bir duruma sokularak Allah katına yükseltildiğini, olayın bildiğimiz ölüm olmadığını, sadece bu boyuttan bir ayrılış olduğunu söyleyebiliriz. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.) (Prof. Dr. Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, Cilt 2, Syf: 49-50)

2) KATELE: ÖLDÜRMEK

Kuran'da ölüm konusu anlatılırken genelde kullanılan kelime Arapça'da "öldürmek" anlamına gelen "katele" kelimesidir. Mümin Suresi'nde "katele" kelimesi şu şekilde kullanılmaktadır:

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim (aktul) de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın... (Mümin Suresi, 26)

Ayette geçen "**Musa'yı öldüreyim**" ifadesinin Arapçası "**aktul Musa**" şeklindedir. Bu kelime katele fiilinden türemiştir. Bir diğer ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılmaktadır:

... Peygamberleri haksız yere öldürmelerinden-

di (yaktulune)... (Bakara Suresi, 61)

Ayette geçen "**öldürmelerindendi**" kelimesinin Arapçası "**yaktulune**" eklinindedir ve yine aynı şekilde katele kelimesinden türemiştir. Ve eviride de açıkça ifade edildiği gibi "**öldürmek**" anlamına gelmektedir.

Aşağıda peygamberlerin ölümünü açıklayan bazı ayetlerde "**katele**" fiilin ne şekilde kullanıldığı belirtilmektedir. Parantez içinde anlamları bildirilen tüm kelimelerin fiil kökleri KATELE'dir:

... **Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini (katlehum) yazacağız...** (Al-i İmran Suresi, 181)

... **Büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (taktulune)** (Bakara Suresi, 87)

... **De ki: "Eğer inanıyor idiyse, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?" (taktulune)** (Bakara Suresi, 91)

Allah'ın ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler (yaktulune) ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; (yaktulune)... (Al-i İmran Suresi, 21)

... **Eğer, siz doğru idiyse, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (kateltumuhum)** (Al-i İmran Suresi, 183)

... **Demišti ki: "Seni mutlaka öldüreceđim"...** (Le aktulenneke) (Maide Suresi, 27)

"Eğer beni öldürmek (taktuleni) için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek (aktuleke) için elimi sana uzatacak değilim... (Maide Suresi, 28)

"Öldürün (uktulu) Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın..." (Yusuf Suresi, 9)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin... (la tak-tulu) (Kasas Suresi, 9)

"Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek (li yak-tulu) konusunda aralarında görüşmektedirler..." (Kasas Suresi, 20)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün (uktuluhu) ya da yakın" demek oldu... (Ankebut Suresi, 24)

3) HALEKE: ÖLMEK

Kuran'da öldürme fiili için kullanılan bir diğer kelime ise "haleke" fiilidir. Haleke kelimesi ayetlerde "helak olmak, ölmek" anlamlarında kullanılmaktadır. Örneğin Mümin Suresi'nin 34. ayetinde şu şekilde geçmektedir:

... Sonunda o, vefat edince, (haleke) demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez..." (Mümin Suresi, 34)

Ayette, Türkçeye "**vefat edince**" olarak çevrilen ifadenin Arapçası "iza heleke" şeklindedir ve bu kelimenin anlamı da ölmektir.

4) EL MEVTE: ÖLÜM

Kuran'da peygamberlerin ölümüyle ilgili olarak kullanılan bir diğer kelime ise "**el mevte**" kelimesidir. Ma-te kelimesi ayetlerde "**ölmek**" anlamında kullanılmaktadır. Bunlardan biri Sebe Suresi'nde Hz. Süleyman ile ilgili olarak bildirilmektedir:

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne (el mev-

te) karar verdiğimiz zaman, ölümünü (mevti), onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi... (Sebe Suresi, 14)

Aynı kökenden gelen bir diğer kullanım ise Hz. Yahya'ya yönelik olarak kullanılmaktadır:

... Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün (yemutu) ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (Meryem Suresi, 15)

Bu ayette "öleceği" şeklinde çevrilen kelimenin Arapçası "Yemutu" kelimesidir. Aynı kelime Hz. Yakub'un ölümü ile ilgili ayetlerde de geçmektedir. Bakara Suresi'nde şu şekilde geçer:

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında (el mevte) orada şahidler miydiniz?.. (Bakara Suresi, 133)

Bu ayette geçen "el mevte" kelimesi de yine aynı kökten gelmekte ve ölüm anlamı taşımaktadır.

Hz. Muhammed ile ilgili bir ayette ise "katele" ve "mate" fiilleri aynı anda kullanılmaktadır:

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. şimdi o ölürsa (mate) ya da öldürölürse, (kutile) siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz?... (Al-i İmran Suresi, 144)

Mate (ölmek) kökünden gelen mevt kelimesi, yine peygamber ölümlerinin anlatıldığı başka ayetlerde de geçmektedir:

... Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de (mittu), hafızalardan silinip unutulurseydim." (Meryem Suresi, 23)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğu (el hul-

de) vermedik; şimdi sen ölürsen (mitte) onlar ölümsüz mü kalacaklar? (Enbiya Suresi, 34)
"Beni öldürecek (yumituni), sonra diriltecek olan da O'dur," (İbrahim peygamber) (Şuara Suresi, 81)

5) HALİD: ÖLÜMSÜZ

Ayetlerde yer alıp, doğrudan ölmek ya da öldürmek fiilini değil, ancak ölümsüzlüğü ifade eden bir başka kelime ise "halid" kelimesidir. Halid kelimesinin anlamı kalıcı olmak, bekası devam etmek şeklindedir. Enbiya Suresi'nde "halid" kelimesi şu şekilde kullanılmıştır:

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz (halidiyne) değillerdi. (Enbiya Suresi, 8)

6) SALEBE: ASMAK

Kuran'da peygamberlerin ölümleri anlatılırken kullanılan kelimelerden biri de salebe (asmak) fiilidir. Salebe fiili "asmak, çarمیha germek ve idam etmek" gibi anlamlara gelmektedir. Bu fiil ayetlerde şu şekilde kullanılmaktadır:

... Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar (ma salebu) ... (Nisa Suresi, 157)

... Biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak (yuslebi)... (Yusuf Suresi, 41)

... Ancak öldürmeleri asılmaları (yusallebu)... (Maide Suresi, 33)

... Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim (usalibennekum)... (Araf Suresi, 124)

... Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım (usallibennekum)... (Taha Suresi, 71)


... Ayaklarınızı aprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asacağım (usallibennekum). (Şuara Suresi, 49)

Ayetlerde de görüldüğü gibi Hz. İsa'nın vefatıyla diğer peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı ayetler birbirinden çok farklı kelimelerle ifade edilmektedir. Allah Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın öldürülmediğini, asılmadığını, insanlara onun bir benzerinin gösterildiğini, onu vefat ettirdiğini (yani uykudaki gibi canını aldığını) ve Kendi katına yükselttiğini bildirmiştir. Hz. İsa için "canını almak" anlamına gelen "Teveffa" fiili kullanılırken, diğer peygamberler için normal ölümü ifade eden katele ya da mevt gibi ifadeler kullanılmaktadır. Bu bilgiler ise bize Hz. İsa'nın durumunun farklılığını bir kez daha göstermektedir.

Sonuç olarak Hz. İsa'nın uykudakine benzer bir duruma sokularak Allah katına yükseltildiğini, olayın bildiğimiz ölüm olmadığını, sadece bu boyuttan bir ayrılış olduğunu söyleyebiliriz. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)







**Hani melekler, dediler ki:
"Meryem, doğrusu Allah
Kendinden bir kelimeyi sana
müjdelemektedir. Onun adı
Meryem oğlu İsa Mesih'tir.
O, dünyada ve ahirette
'seçkin, onurlu, saygındır' ve
(Allah'a) yakın kılınanlardandır."
(Al-i İmran Suresi, 45)**

HZ. İSA'NIN YERYÜZÜNE DÖNÜŞÜ

Bu bölüme kadar anlatılanlardan, Hz. İsa'nın ölmediği ve Allah katına yükseltilmiş olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Ancak Kuran'da dikkat çekilen bir başka önemli konu daha vardır: Hz. İsa yeryüzüne yeniden dönecektir...

Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceği konusu Kuran'da çok açık olarak bildirilmiştir. Pek çok ayette bu konu ile ilgili kesin ifadeler bulunmaktadır. Kuran'da bildirilen bu deliller şu şekildedir:

1) Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne ineceğine dair işaretler taşıyan ayetlerden ilki Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetidir:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)

Ayetteki "**sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim**" ifadesi dikkat çekicidir. Kuran'da kıyamete kadar inkar edenlere üstün olan ve Hz. İsa'ya gerçekten tabi olan bir grubun varlığından söz edilmektedir. Peki kimdir bu tabi olanlar? Hz. İsa döneminde yaşayan havariler mi, yoksa günümüzde yaşayan Hıristiyanlar mı?

Hız. İsa hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun dünyadan ayrılmasının ardından da hızla dinde dejenerasyon başladı. Ayrıca havariler olarak tanınan insanlar, ciddi bir baskı altında yaşamak zorundaydılar. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hız. İsa'ya iman edenler (İseviler) aynı baskılara maruz kaldılar; zira hiçbir siyasi güce sahip değillerdi. Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara baktığını söyleyemeyiz.

Daha sonrasına yani şu anda yaşayan Hıristiyanlara baktığımızda ise zaten Hıristiyanlığın özünün bozulduğunu, Hız. İsa'nın anlattığı hak dinden farklı bir din oluştuğunu görürüz. Hız. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu şeklindeki sapkın inanç benimsenmiş ve teslis inancı (üçleme; Baba, oğul, kutsal Ruh) kabul edilmiştir. Bu durumda, dinin aslından iyice uzaklaşmış olan günümüz Hıristiyanlarını da Hız. İsa'ya uyanlar olarak kabul edemeyiz, çünkü Allah, Kuran'ın birçok ayetinde "üçleme"ye inananların inkar içerisinde olduklarını bildirmiştir:

Andolsun, "Allah için üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir İlah'tan başka İlah yoktur... (Maide Suresi, 73)

Bu durumda "**sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim**" ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hız. İsa'ya uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hız. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişle ortaya çıkacaktır. Ve ona tekrar dünyaya gelişi sırasında tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır.

2) Konu ile ilgili olarak ele aldığımız Nisa Suresi'nin

156-158. ayetlerin arkasından Allah, 159. ayette şöyle buyurmaktadır:

Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların üzerine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)

Yukarıdaki ayette yer alan "ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur" ifadesi oldukça dikkat çekicidir. Bu cümlenin Arapça karşılığı şu şekildedir: "**... ve in min ehliil kitabi illa leyüminenne bihi kable mevtihi**"

Burada bazı tefsirciler "o" zamirinin Hz. İsa yerine Kuran'a baktığını düşünmüşler ve ayete Kitap Ehlinin ölmeden Kuran'a iman edeceği şeklinde bir yoruma gitmişlerdir.

Oysa bu ayet öncesindeki iki ayette de "o" zamiri tartışmasız bir biçimde Hz. İsa için kullanılmıştır:

Nisa Suresi, 157. ayet:

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.

Nisa Suresi, 158. ayet:

Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen ayette kullanılan "o" zamirinin Hz. İsa'dan başka bir şeyi kastettiğinin hiçbir delili yoktur.

Nisa Suresi, 159. ayet:

Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların üzerine şahit olacaktır.

Diğer taraftan ayetin ikinci cümlesinde yer alan "Kıyamet günü, o da onların üzerine şahit olacaktır" ifadesi de dikkat çekicidir. Kuran'da kıyamet günü insanın dilinin, ellerinin ve ayaklarının (Nur Suresi, 24, Yasin Suresi, 65), işitme, görme duyularının ve derilerinin (Fussilet Suresi, 20-23) kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri bildirilmektedir. Kuran'ın şahitliği ile ilgili ise hiçbir ayet yoktur. İlk cümle -gramatik olarak veya mantık açısından hiçbir delil bulunmamasına rağmen- Kuran'a bakıyor kabul edilirse, ikinci cümlede yer alan "o" zamirinin de Kuran'a baktığı iddia edilmiş olur. Oysa bunu söylemek için açık bir ayet gerekir.

Kuran'a baktığımızda aynı zamirin, Kuran'ı işaret ettiği durumlarda, (Tarık Suresi, 13, Tekvir Suresi, 19, Neml Suresi, 77 ve Şuara Suresi, 192-196'da olduğu gibi) ayetin öncesinde ya da sonrasında mutlaka Kuran'dan bahsedildiğini görürüz. Dolayısıyla tartışmaya açık bir nokta bırakılmamıştır. Ayetin öncesinde, sonrasında veya ayetin içinde Kuran'dan bahsedilmiyorsa, bu ayetin Kuran'ı tarif ettiğini söylemek yanlış olur. Ayet çok açık bir biçimde Hz. İsa'ya inanılmasından ve onun inananlara şahit olmasından bahsetmektedir.

Ayetin manası hakkında belirteceğimiz ikinci nokta ise "ölümünden önce" ifadesinin yorumu ile ilgilidir. Bazıları bu ifadenin "Kitap Ehlinin kendi ölümlerinden önce" inanması anlamında olduğunu düşünmektedirler. Bu yoruma göre Kitap Ehlinden olan her kişi kendisine

ölüm gelmeden Hz. İsa'ya mutlaka iman edecektir. Oysa Hz. İsa döneminde Kitap Ehli tanımlamasına dahil olan Yahudiler ona iman etmemekle kalmamış, onu öldürmek için tuzak kurmuşlardır. Hz. İsa'dan sonra yaşayıp ölen Yahudi ve Hıristiyanların ise Hz. İsa'ya -Kuran'da bildirildiği şekilde- iman etmiş olduklarını iddia etmek gerçek dışı bir yaklaşım olacaktır.

Sonuç olarak ayeti sağlıklı bir biçimde değerlendirdiğimizde, anlamın şu şekilde olduğu sonucuna varmaktayız: **"Hz. İsa ölmeden önce tüm Ehli Kitap ona iman edecektir"**.

Ayet gerçek manasıyla ele alındığında ise çok açık gerçeklerle karşılaşırız.

Birincisi, ayette gelecekte bahsedildiği açıktır, çünkü Hz. İsa'nın ölümü söz konusudur. Oysa o ölmemiş Allah katına yükselmiştir. Hz. İsa dünyaya yeniden gelecek ve her insan gibi yaşayıp ölecektir. İkincisi Hz. İsa'ya tüm ehli kitabın iman etmesi söz konusudur. Bu da henüz gerçekleşmemiş ancak kesin olarak gerçekleşeceği bildirilen bir olaydır.

Dolayısıyla buradaki **"ölümünden önce"** denilerek, zamirle bahsedilen kişi Hz. İsa'dır. Kitap Ehli onu görüp bilecek, ona yaşarken itaat edecek ve Hz. İsa da onların durumlarıyla ilgili ahirette şahitlik edecektir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

3) Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden yeryüzüne döneceği ile ilgili bir başka ayet de Zuhur Suresi'nin 61. ayetidir.

Bu surenin 57. ayetinden itibaren Hz. İsa'dan bahsedilir:

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince,

senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (Zuhruf Suresi, 57-60)

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen 61. ayette Hz. İsa'nın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)

Bu ayetin Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne dönüşüne açık bir işaret taşıdığını söyleyebiliriz. Çünkü Hz. İsa, Kuran'ın indirilişinden altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa'nın, ahir zamanda, yani kıyametten önceki son zaman diliminde yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayette geçen "**O, kıyamet saati için bir ilimdir**" kelimesinin Arapça karşılığı şu şekildedir: "**İnnehu le ilmun lissaati.**"

Bu ifadede yer alan "hu" zamirini "**Kuran**" olarak yorumlayanlar vardır. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi Kuran için "**hu**" –"**o**" zamiri kullanıldığında mutlaka ayetin öncesinde veya sonrasında veya ayetin içinde Ku-

ran'ı anlatan başka ifadeler de bulunmaktadır. Başka bir konu içinde "hu" zamiri ile Kuran'dan bahsedilmez. Ayrıca bu ayetin öncesindeki ayete bakıldığına orada da açıkça Hz. İsa kastedilerek o zamiri kullanıldığı görülecektir:

"O, yalnızca bir kuldür; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık."

Bu zamirin Kuran'a işaret ettiğini söyleyenler ise ayetin devamında geçen "Ondan kuşkulanmayın, bana uyun" ifadesini delil olarak gösterirler. Ancak bu ifadenin öncesindeki ayetler tamamen Hz. İsa'dan bahsetmektedir. Bu nedenle "hu" zamirinin bir önceki ayetlerle ilgili olması ve Hz. İsa'yı anlatması daha uygundur. Nitekim büyük İslam alimleri de bu zamiri gerek ayetlere gerekse sahih hadislere dayanarak Hz. İsa olarak açıklamaktadırlar. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde şu şekilde açıklanmaktadır:

"Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölülerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihya (ölüleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatin kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşratı saattendir. (<http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm>)"

4)Hz. İsa'nın ikinci gelişine işaret eden başka ayetler de şöyledir:

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygın-

dır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen oluverir. Ona Kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncili öğretecek. (Al-i İmran Suresi, 45-48)

Ayette, Allah'ın Hz. İsa'ya, Tevrat'ı, İncil'i ve bir de **"Kitabı"** öğreteceği haber verilmektedir. Bu kitabın hangi kitap olduğu kuşkusuz önemlidir. Aynı ifade Maide Suresi'nin 110. ayetinde de yer almaktadır:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh-u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun..." (Maide Suresi, 110)

Her iki ayette de geçen **"kitap"** ifadesini incelediğimizde, bunun Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Öncelikle Tevrat ve İncil dışında yeryüzünde bilinen tek bir ilahi kitap vardır; o da Kuran'dır. (Hz. Davud'a verilen Zebur da Eski Ahit'in içindedir) Bunun yanında, yine Kuran'ın bir başka ayetinde, Al-i İmran Suresi 3. ayette, "kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır:

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 2-3)

Kitap kelimesinin Kuran'a işaret ettiği başka bir ayet de şu şekildedir:

**Allah katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğru-
layan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce
inkar edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-
tanıdıkları gelince, onu inkar ettiler. Artık
Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (Bakara Su-
resi, 89)**

**Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi oku-
yacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğ-
retecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi
gönderdik. (Bakara Suresi, 151)**

Bu durumda, Hz. İsa'ya öğretilecek olan üçüncü "**Ki-
tab**"ın Kuran olduğunu ve bunun da ancak Hz. İsa'nın
ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceği-
ni düşünebiliriz. Çünkü Hz. İsa Kuran'ın indirilmesinden
600 sene önce yaşamıştı ve henüz indirilmemişken onu
biliyor olması söz konusu olamazdı. Öyleyse Kuran'ı
dünyaya yeniden geldiğinde öğreneceğini düşünmek ye-
gane mantıklı düşüncedir. Peygamberimiz (sav)'in hadis-
lerine baktığımızda yeniden geldiğinde Hz. İsa'nın İncil
ile değil Kuran'la hükmedeceğini anlıyoruz. Bu da ayet-
teki manaya tam olarak mutabık düşmektedir. (Şüphesiz
en doğrusunu Allah bilir.)

5)Tüm bunların yanında "**Şüphesiz, Allah katında
İsa' nın durumu, Adem'in durumu gibidir...**" (Al-i
İmran Suresi, 59) ayeti de Hz. İsa'nın dönüşüne işaret
ediyor olabilir. Tefsirciler genellikle bu ayetin her iki
peygamberin de babasız olma özelliğine, Hz. Adem'in
Allah'ın "Ol" emriyle topraktan yaratılması ile Hz. İsa'nın
yine "Ol" emriyle babasız doğmasına işaret ettiğine dik-

kat çekmişlerdir. Ancak ayetin bir ikinci işareti daha olabilir. Hz. Adem cennetten nasıl yeryüzüne indirildiyse, Hz. İsa da ahir zamanda Allah'ın katından yeryüzüne indirilecek olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.) Görüldüğü gibi Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden döneceğine ilişkin olarak Kuran'da geçen ayetler çok açık ve düşündürücüdür. Kuran'da adı geçen hiçbir peygamber için bunlara benzer ifadeler kullanılmamıştır. Ayrıca hiçbir peygamberden "kıyamet için bir bilgi" olarak bahsedilmemiştir ve diğer peygamberler için kullanılan hiçbir ifade yeryüzüne tekrar dönmelerine işaret edecek türden herhangi bir anlam içermemektedir. Ancak tüm bu ifadeler, Hz. İsa için kullanılmıştır. Bunun anlamı ise oldukça açıktır.

6)Kuran'da Hz. İsa'nın ölümünü ifade eden bir diğer ayet ise Meryem Suresi'nde şöyle haber verilmektedir:

"Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gündedir." (Meryem Suresi, 33)

Bu ayet Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetiyle birlikte incelendiğinde çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki ayette Hz. İsa'nın Allah katına yükseltildiği ifade edilmektedir. Bu ayette ölme ya da öldürülme ile ilgili bir bilgi verilmemektedir. Ancak Meryem Suresi'nin 33. ayetinde Hz. İsa'nın öleceği günden bahsedilmektedir. Bu ikinci ölüm ise ancak Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi ve bir süre yaşadıkdan sonra vefat etmesiyle mümkün olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

7)Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil ise Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geçen "kehlen" kelimesidir. Ayetlerde şu şekilde buyrulmaktadır:

"Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ru-hu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, ye-tişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyor-dun..." (Maide Suresi, 110)

"Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insan-larla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (Al-i İmran Suresi, 46)

Bu kelime Kuran'da sadece yukarıdaki iki ayette ve sadece Hz. İsa için kullanılmaktadır. Hz. İsa'nın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan **"kehlen"** kelimesinin anlamı "otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse" şek-lindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla "35 yaş sonrası döneme işaret ediyor" şeklinde çevrilmektedir.

Hz. İsa'nın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında göğ-e yükseldiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl ka-lacağını ifade eden ve İbni Abbas'tan rivayet edilen hadi-se dayanan İslam alimleri, Hz. İsa'nın yaşlılık döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hz. İsa'nın nüzulüne dair bir delil olduğunu söy-lemektedirler. (*Muhammed Halil Herras, Faslu'l-Makal fi Ref'l İsa Hayyen ve Nüzulihî ve Katlihi'd-Deccal, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, s.20*)

İslam alimlerinin bu yorumunun isabetli olduğu söz konusu ayetler dikkatle incelendiğinde kolaylıkla anlaşıl-maktadır.

Kuran ayetlerine bakıldığında bu ifadenin, yalnızca Hz. İsa için kullanıldığını görürüz. Tüm peygamberler in-sanlarla konuşup, onları dine davet etmişlerdir. Hepsi de yetişkin yaşlarında tebliğ görevini yerine getirmişler-

*"Selam üzerimedir;
doğduğum gün, öleceğim
gün ve diri olarak yeniden-
kaldırılacağım gün de."
(Meryem Suresi, 33)*

dir. Ancak Kuran'da hiçbir peygamber için bu şekilde bir ifade kullanılmamaktadır. Bu ifade sadece Hz. İsa için ve mucizevi bir durumu ifade etmek amacıyla kullanılmıştır. Çünkü ayetlerde birbiri ardından gelen "beşikte" ve "yetişkin iken" kelimeleri iki büyük mucizevi zamana dikkat çekmektedirler.

Hz. İsa'nın beşikteyken konuşması bir mucizedir. Bu, görülmüş bir olay değildir ve ayetlerde bu mucizevi olay birçok kez zikredilmektedir. O halde bu kelimenin hemen ardından gelen **"yetişkin iken de insanlarla konuşması"** şeklindeki ifadenin de bir mucize olması muhtemeldir. Eğer "yetişkin iken" ifadesi, Hz. İsa'nın Allah katına alınmadan önceki hayatına işaret ediyorsa, o zaman Hz. İsa'nın konuşuyor olması bir mucize olmayacaktı. Bir mucize olmadığı için de beşikteyken konuşmasının ardından ve bu mucizevi durumla eş değer bir anlamda kullanılmazdı. O zaman "beşikten yetişkin olunca ya kadar" şeklinde bir ifade kullanılırdı ve Hz. İsa'nın göğe yükselmeden önceki tebliği anlatılırdı. (En doğrusunu Allah bilir) Ancak ayette iki büyük mucizevi zamana dik-

kat çekilmektedir. Bunlardan birincisi beşikteyken konuşması, ikincisi ise yetişkin iken konuşmasıdır. Dolayısıyla mucizevi bir döneme işaret eden bu ifade, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne döndükten sonraki dönemde, yetişkin iken insanlarla konuşmasıdır. (En doğrusunu Allah bilir)

Nitekim İmam Taberi, Taberi Tefsiri isimli eserinde bu ayetlerde geçen ifadeleri şu şekilde açıklamaktadır:

"Bu ifadeler (Maide Suresi, 110), Hz. İsa'nın ömrünü tamamlayıp yaşlılık döneminde insanlarla konuşabilmesi için gökten ineceğine işaret etmektedir. Çünkü o, genç yaşta iken göğe kaldırılmıştı..."

Bu ayette (Al-i İmran Suresi, 46), Hz. İsa'nın hayatta olduğuna delil vardır ve ehl-i sünnet de bu görüştedir. Çünkü ayette, onun yaşlandığı zamanda da insanlarla konuşacağı ifade edilmektedir. Yaşlanması da ancak, semadan yeryüzüne ineceği zamanda olacaktır." (Taberi Tefsiri, İmam Taberi, cilt 2, s. 528; Cilt 1, s. 247)

Ancak bazı kişiler "**yetişkin**" kelimesini gerçek anlamından uzaklaşarak yorumlamakta ve Kuran'ın genel mantığı içinde değerlendirmemektedirler. Bu kişiler peygamberlerin her dönemde olgun ve kemale ermiş kimseler olduklarını, dolayısıyla bu ifadenin peygamberlerin tüm hayatlarına işaret ettiğini öne sürerler. Elbette peygamberler Allah'ın kemale erıştirdiği, olgun kimselerdir. Ancak Allah Ahkaf Suresi'nde olgunluk yaşının 40 yaş olduğuna işaret etmektedir. Ayette şu şekilde bildirilir:

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süttten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet

güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve Senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardırım." (Ahkaf Suresi, 15)

Dolayısıyla "**kehlen**" kelimesinin, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine işaret ettiği Kuran ayetleriyle de ortaya çıkan bir anlam taşımaktadır. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

Kuran'da yaşamı sırasında yeryüzünden yüzlerce yıl ayrıлып sonra dönen başka örnekler de vardır.

Yüz Yıl Sonra Diriltilen Adam

Bu örneklerden biri, Bakara Suresi'nde anlatılan "**yüz yıl ölü kaldığı**" belirtilen bir kimsenin hayatına ilişkindir:

Ya da altı üstüne gelmiş ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır yüz yıl kaldın böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah

herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 259)

Önceki sayfalarda belirttiğimiz gibi ayetlerde Hz. İsa'nın canının alındığından bahsedilmemektedir. Yukarıda verdiğimiz ayette ise tam bir ölüm (mevt) söz konusudur. Dolayısıyla kesin olarak ölen bir insanın bile Allah'ın dilemesiyle bu dünyada tekrar diriltildiği Kuran'da bildirilen bir gerçektir. Kuran'da buna benzer başka olaylardan da örnekler verilmektedir.

Kehf Ehli'nin Yıllar

Sonra Uyandırılmaları

Konuya işaret eden diğer bir örnek ise Kehf Suresi'ndeki "**Ashab-ı Kehf**" kıssasıdır.

Allah'ın, yaşadıkları dönemin din karşıtı hükümdarının zulmünden korunmak için mağaraya sığınan bir grup gençten bahsettiği bu kıssada, onların uzun yıllar uyuduktan sonra tekrar uyandırıldıkları anlatılmaktadır. Ayetler şöyledir:

O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (Kehf Suresi, 10-11)

Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçırdın onlardan içini korku kaplardı. Böylece, aralarında bir sorgulama yap-sınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İşlerin-

den bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davranın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (Kehf Suresi, 18-19)

Kuran'da gençlerin mağarada kaç yıl kaldıkları tam olarak bildirilmez. Bunun için yıllar yılı tabiri kullanılır ki sürenin çok kısa olmadığı buradan anlaşılmaktadır. Ayrıca kalış süresiyle ilgili insanların tahmini de oldukça uzun bir süre olan 309 yıldır:

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (Kehf Suresi, 25-26)

Elbette burada önemli olan sürenin kısa veya uzun olması değildir. Üzerinde durduğumuz konu Allah'ın bazı insanları dünyadaki bildiğimiz hayattan, uyutmak veya canlarını almak suretiyle uzaklaştırdıktan sonra onları tekrar canlandırmasıdır. Tıpkı uykudan uyanan insanlar gibi kişileri tekrar hayata döndürmesidir. Hz. İsa da bu insanlardan biridir ve zamanı geldiğinde tekrar dünya üzerinde yaşayacak, görevini yaptıktan sonra **"Dedi ki: "Orada (dünyada) yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız." (Araf Suresi, 25)** ayetinin hükmü gereği her insan gibi dünyada ölecektir.

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATIN'DA HZ. İSA

Yüzyılımızın en büyük İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman Said Nursi, bir Kuran tefsiri olan Risale-i Nur Külliyyatı'nda, ahir zaman ve Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi konusuna geniş yer ayırmıştır.

Günümüzde Müslüman toplulukların birçok konuda birbirlerinden farklı düşünce yapıları içinde oldukları bir gerçektir. Ancak farklı kültürlerden çok sayıda Müslümanın kabul ettiği bir gerçek, Bediüzzaman'ın hicri 13. asrın en önemli alimi olduğudur. İşte bu nedenle Bediüzzaman'ın ahir zaman konusunda yaptığı detaylı izahlar, Müslümanlar için büyük önem taşımaktadır.

Bediüzzaman ahir zamanla ilgili olan açıklamalarında, iki büyük felsefi akımın yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağı ve bu akımların dinsizliği hakim kılmak için çaba sarf edeceklerini vurgular. Bu akımlardan birincisi İslam ahlakını içten tahrip etmeye çalışacak olan akımdır. İkincisi ise Allah'ı açıkça inkar eden, maddenin ezelden beri var olduğunu, sonsuza kadar da var olacağını öne süren ve canlılığın cansızlıktan tesadüfen ortaya çıktığını savunan maddeci ve tabiatçı anlayış, yani materyalizm ve natüralizmdir. (Natüralizm, Darwin'in evrim teorisinin felsefi boyutu olarak da bilinir.)

Bu tanımlama elbette Allah'ın varlığını inkar eden bütün fikir akımlarına da temel teşkil etmiştir. Materyalistler tarihin en eski çağlarından beri bütün hak dinlere karşı cephe almışlar, bu yolda karşılarına çıkanlarla mü-

cadele etmiş, halklara zulmetmiş, savaşlar çıkarmış, her türlü yozlaşmanın en ön safhalarında yer almışlardır.

Hız. İsa da yeryüzüne tekrar döndüğünde bu maddeci ve tabiatçı akımlarla mücadele edecek ve Allah'ın izniyle onlara karşı galip gelecektir. Bediüzzaman, külliyyatında bu materyalist akıma şöyle dikkat çekmektedir:

İkinci cereyan ise: Tabiiyyun, maddiyyun felsefesinden tevellüd eden bir cereyan-ı nemrudane, gittikçe ahir zamanda felsefe-i maddiye vasıtasıyla intisar ederek kuvvet bulup, uluhiyeti inkar edecek bir dereceye gelir. (İkinci akım ise: Materyalist felsefenin sonucunda oluşan, inkarcı - nemrudane- bir akımdır ki ahir zamanda gelişir, Allah'a inancı inkar edecek bir dereceye gelir.) (Mektubat, s.53)

Bediüzzaman, inkarın hakim olduğu böyle bir dönemde Hız. İsa'nın yeniden dünyaya döneceğini müjdelemektedir. Bediüzzaman'ın sözlerinde haber verdiği gibi, Hız. İsa yeryüzüne ikinci kez gelişinde Kuran'la hükmedecektir. Hız. İsa Hıristiyanlığı tüm hurafelerinden temizleyecektir. Ve Hıristiyanlık ile Müslümanlık birleşerek dinsizlik akımına karşı Kuran ahlakını yaşayarak üstün geleceklerdir. Risale-i Nur'da bu konuyla ilgili aktarılanlar şöyledir:

İşte böyle bir sırada, o cereyan pek kuvvetli görüldüğü bir zamanda, Hazreti İsa (a.s)'ın şahsiyet-i maneviyesinden ibaret olan hakiki İsevilik dini zuhur edecek, yani rahmet-i İlahiyenin semasından nüzul edecek; hal-i hazır Hıristiyanlık dini o hakikata karşı tasaffi edecek, hurafattan ve tahrifattan sıyrılacak, hakaik-i İslamiye ile birleşecek; manen Hıristiyanlık bir nevi İslamiyet'e inkilab edecektir... Ve Kuran'a iktida ederek, o İsevilik, şahs-ı manevisi, tabi; ve İslamiyet, metbu' makamında kalacak.

Din-i hak, bu iltihak neticesinde azim bir kuvvet bulacak-

tır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslamiyet; ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken alem-i semavatta cism-i beşerisiyle bulunan şahs-ı İsa Aleyhisselam, o din-i hak cereyanının başına geçeceğini bir Muhbir-i Sadık, bir Kadir-i Külli Şey'in vaadine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır, madem Kadir-i Külli Şey vaat etmiş elbette yapacaktır.

(İşte böyle bir sırada, bu akımın çok kuvvetli görüldüğü bir anda, Hz. İsa'nın manevi şahsiyetinden ibaret olan hakiki İsevilik dini ortaya çıkacak, yani ilahi rahmetin semasından nüzul edecek. Şu andaki Hıristiyanlık dini, o gerçek karşısında tasaffi edecek, hurafelerden ve bozulmalardan arınacak, gerçek İslam ile birleşecektir. Manevi olarak Hıristiyanlık bir bakıma İslamiyet'e dönüşecektir. Ve Kuran'a uyarak, Hıristiyanlık, şahsı manevisi itaat eden ve İslamiyet ise itaat edilen makamında olacak. Gerçek din bu birleşme neticesinde büyük bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik akımına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve Müslümanlık, birleşme sonucunda dinsizlik akımını yenip dağıtacak güçtedir.

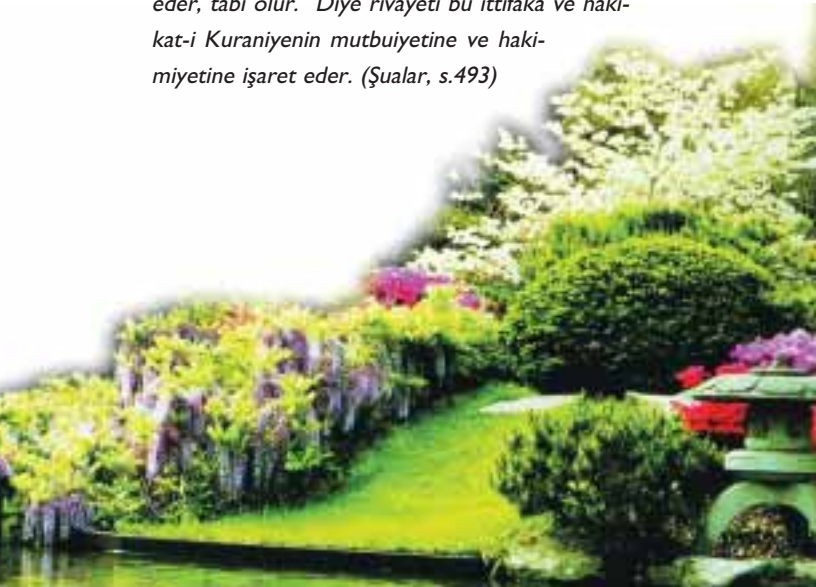
Gökler aleminde cismiyle beraber bulunan Hz. İsa'ın, o hak dinin başına geçeceğini bir doğru haberci,



herşeye gücü yetenin sözüne dayanarak haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır, madem Herşeye Gücü Yeten vaat etmiş, elbette yapacaktır.) (Mektubat, s. 53-54)

Bediüzzaman Said Nursi, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez dönüşünü anlattığı tüm açıklamalarında onun o dönemdeki tüm inkarcı sistemleri ortadan kaldıracağına ve bunu yaparken de Müslümanlardan çok büyük destek göreceğine işaret etmektedir. Hz. İsa, İslam dünyasında Kuran ahlakının tebliğ edilmesinde lider görevini üstlenen salih kişiyle birlik olup, inkarcı sistemin zulmünü ortadan kaldıracaktır:

Şahs-ı İsa Aleyhisselam'ın kılınca ve maktul olan şahs-ı Deccal'in, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk ve dinsizlik azametli heykeli ve şahs-ı manevisini mahvedecek ancak İsevi ruhanileridir ki; o ruhaniler, din-i İsevinin hakikatini hakikat-i İslamiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek. Hatta "Hazret-i İsa Aleyhisselam gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder, tabi olur." Diye rivayeti bu ittifaka ve hakikat-i Kuraniyenin mutbuiyetine ve hakimiyetine işaret eder. (Şualar, s.493)



HZ. İSA'YI NASIL TANIYABİLİRİZ?

Hiz. İsa'yı Kimler Tanıyabilecektir?

Önceki bölümlerde Hiz. İsa'nın ölmediğini, Allah'ın katına yükseltildiğini ve yeryüzüne yeniden döneceğini Kuran'dan delillerle açıklamıştık. Tüm bunlardan sonra elbette akla gelen ilk soru "Hiz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişinde kim olduğunun nasıl anlaşılacağı ve onun hangi özelliklerinden tanınabileceği"dir . Bu aşamada başvurabileceğimiz tek kaynak Kuran'dır.

Kuran'ın bir özelliği, içinde geçen kıssalarda ve bazı ayetlerde peygamberlere yönelik olarak çeşitli açıklamalar yapmasıdır. Peygamberlerle ve salih müminlerle ilgili pek çok ortak alameti ayetlerde bulmak mümkündür. Üstelik müminlere ait tüm özellikleri tek tek ayetlerden tespit etmek de imkan dahilindedir. Bununla bağlantılı olarak Hiz. İsa'nın üstün iman özellikleri, Kuran'a bakılarak görülebilir. Dolayısıyla Kuran'a uyan samimi müminler onda gördükleri bu üstün özellikleri değerlendirip, onu tanıyabilirler. Ancak bu noktada unutulmamalıdır ki, Hiz. İsa'yı tanımak herkes için mümkün olmayabilir. Bu konu ile ilgili Bediüzzaman Said Nursi şunları söylemektedir:

Hiz. İsa (A.S) geldiği vakit, herkesin onun İsa olduğunu bilmesi gerekmez. O'nun yakınları ve ileri gelen kişiler, imanın nuru ile onu tanırlar. Yoksa açıkça herkes onu tanımayacaktır. (Mektubat, s. 54)

Yukarıdaki sözünde görüldüğü gibi, Bediüzzaman da Hz. İsa'nın yeryüzüne döndüğü ilk yıllarda ancak yakın çevresinin onu tanıyabileceğini bildirmiştir. Yakınında bulunan bu insanların onu tanımamasının ise ancak 'imanın nuru' ile olabileceğini belirtmiştir. Elbette burada 'imanın nuru' ile ne kastedildiğine değinmek gerekir. 'İmanın nuru' Allah'ın varlığına, birliğine inanan ve Kuran'a uyan insanlara Rabbimizin verdiği bir anlayıştır. Müminler Allah'ın verdiği bu anlayışla, olayları çok açık olarak değerlendirebilir, birçok konunun girift noktalarını rahatça kavrayabilirler. Kuran'da bildirildiği gibi müminler, çevrelerindeki herşey üzerinde derin derin düşünen, dolayısıyla olaylardaki incelikleri, detayları gözden kaçırmayan insanlardır. Nitekim bir ayette Allah, samimi kalple iman edip her olayın inceliğini ve derinliğini kavramaya çalışan, gördükleri detaylarda kendilerini Yaratanın büyüklüğünü, gücünü kavrayarak O'ndan korkanlara 'doğruyu yanlıştan ayırma' konusunda anlayış vereceğini bildirmiştir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirseniz, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)

Bu ayet doğrultusunda düşünüldüğünde, Hz. İsa'yı yeryüzüne dönüşünde tanıyıp ona itaat edecek olanların da, Allah'a ve Kuran'a iman eden, her olayı derinlemesine düşünüp kavramaya çalışan insanlar olacağı anlaşılmaktadır. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi bir başka sözünde konuya şöyle dikkat çeker:

"Hatta Hazret-i İsa Aleyhisselam'ın nuzulü dahi ve kendisi İsa Aleyhisselam olduğu, nur-u imanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez." (Şualar, s.487)

Hz. İsa'yı Hangi Özellikleriyle Tanıyabiliriz?

Yukarıda belirttiğimiz gibi, bu sorunun cevabını bulmak için Kuran'a baktığımızda karşımıza çıkan ilk işaret, ayetlerde anlatılan, peygamberlerin sahip oldukları ortak özellikler olacaktır. Öyleyse birtakım alametlerle kendini belli edip, dikkat çekecek olan Hz. İsa'yı tanımak için Kuran'da bildirilmiş olan bu peygamber özelliklerinin neler olduğunu incelemek gerekmektedir. Elbette peygamberlerle ilgili Kuran'dan çıkarılabilecek yüzlerce alamet vardır. Ancak bu bölümde dışarıdan bakan bir gözle değerlendirebilecek en belirgin özellikler ele alınacaktır.

I. Üstün ahlak özellikleri ile diğer insanlardan ayrılır

Allah'ın seçip gönderdiği her peygamber gibi, Hz. İsa da tüm üstün ahlak özelliklerini üzerinde taşır. Onu diğer insanlardan ayıran en belirgin fark, yaşadığı toplum içinde alışılmadık bir şekilde ortaya çıkan yüksek şahsiyetidir. Öyle ki halk arasında hiç rastlanmayan, insanların alışık olmadığı ve görür görmez etkilenecekleri ahlaki özelliklere sahiptir. Allah'a olan güveni ve imanı ile son derece kararlı, cesaretli, toplumun etkisi altında kalmayan, aksine herkesi etkileyen, güçlü bir insandır. Nitekim tüm peygamberlerin üzerlerinde taşıdıkları bu üstünlük ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz... Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete erıştirdik; bundan önce de

Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-iletтік. Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir... (Enam Suresi, 83-88)

Allah, peygamberleri diğer insanlara göre üstün özelliklerle yarattığını yukarıdaki ayetlerde açıkça bildirmiştir. Bu konu ile ilgili Kuran'da geçen daha pek çok örnek vardır. Örneğin "... İbrahim (tek başına) bir ümmetti." (Nahl Suresi, 120), "Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u..." (Sad Suresi, 45), "Ve gerçekten onlar, Bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardır." (Sad Suresi, 47), "... Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun. dediler." (Neml Suresi, 15) gibi ayetlerde bildirilen ifadeler, peygamberlere verilen üstünlükleri bize bildirmektedir.

Hz. İsa da Allah'ın seçkin kıldığı peygamberlerdendir. Bir ayette şöyle buyrulur:

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik... (Bakara Suresi, 253)

2. Peygamberlere has yüz ifadesi ile tanınacaktır

Elçilerin üstünlüklerinin gerek bilgice, gerekse vücutça olduğu da Kuran'da bildirilmektedir:

... O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)

Bilgice, akılca, vücutça, ahlakça üstün kılınmış bir insan olarak Hz. İsa'nın yüzünde peygamberlere has bir ifade olacaktır. Sahip olduğu güçlü Allah korkusunun ve derin imanının nuru, yüzüne yansiyacaktır. Ve peygamberlere has olan nurlu ifade o derece açık olacaktır ki, onu görenler diğer insanlara kıyasla çok üstün bir insanla karşılaştıklarının farkına varacaklardır. Ancak unutmamak gerekir ki, elbette herkes bunu kabul edecek değildir. Kimi insanlar içlerinde duyacakları haset ve kin sebebiyle, bu ahlaki üstünlüğü gözardı edebilirler. İçten içe farkında olsalar da, işlerine gelmediği için anlamazlıktan gelebilirler. Yalnızca imanında samimi olanlar, bu üstünlüğü görüp gereği gibi takdir edebileceklerdir.

Allah, Hz. İsa'nın hem dünyada hem de ahirette "**... seçkin, onurlu, saygın ve Allah'a yakın kılınanlardan...**" (Al-i İmran Suresi, 45) olduğunu bildirmiştir. Allah'ın ayetinin bir tecellisi olarak tüm peygamberler gibi Hz. İsa da çevresindeki insanlar arasında saygınlığıyla, seçkin ve onurlu oluşuyla tanınacaktır.

3. Hikmet ve hitabet gücü çok yüksektir

Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir... (Enam Suresi, 89)

Allah, çeşitli kavimlere tebliğ yapmaları, onları uyurup korkutmaları için gönderdiği peygamberlerini hikmet sahibi de kılmıştır. Hikmetli bir anlatım, isabetli konuşmalar, doğruya davet edici ve kötülükten menedici tavırlar, tüm peygamberlerin ortak özellikleridir. Nitekim Kuran'ın daha pek çok ayetinde tek tek peygamberlere verilen hikmete de dikkat çekilir. Örneğin, Hz. Davud için **"... ona hikmet ve anlatım çarpıcılığını vermiştik."** (Sad Suresi, 20); Hz. Yahya için, **"... daha çocuk iken ona hikmet verdik."** (Meryem Suresi, 12); Hz. Musa için, **"O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik..."** (Kasas Suresi, 14); Hz. Lokman için, **"Andolsun, Lokman'a 'Allah'a şükret' diye hikmet verdik..."** (Lokman Suresi, 12); Hz. İbrahim için, **"... Doğrusu Biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik..."** (Nisa Suresi, 54) diye bildirilmiştir.

Allah'ın bize bildirdiği, **"Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir..."** (Bakara Suresi, 269) ayeti gereği, tüm peygamberlerin hikmet verilerek ödüllendirildiğidir. Hz. İsa'nın Allah'ın bir elçisi olarak hikmetle ödüllendirildiğine ve bunu kendi kavmine de bildirdiğine Kuran'da şöyle dikkat çekilmiştir:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir

hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (Zuhruf Suresi, 63)

Bu ayetler doğrultusunda Kuran'a baktığımızda anladığımız, Hz. İsa'yı tanımak için bir başka işaretin de, onun yapacağı "hikmetli, isabetli ve çok etkili konuşmalar" olacaktır. Diğer tüm konularda olduğu gibi hikmetli konuşma da, peygamberlere has çok dikkat çekici bir özelliktir. Kuran'ı kendilerine rehber edinmiş olan müminler Hz. İsa'nın konuşmalarının diğer bir ayette de belirtildiği gibi "özü kapsayan bir bilgi" (Kehf Suresi, 91) içerdiğini ve bunun ancak Allah'ın seçtiği elçilere has olduğunu anlarlar. Gösterdiği üstün akıl, yaptığı kusursuz teşhisler, getirdiği çözümler her zaman çok isabetli olup Allah'tan özel olarak verilmiş bir hikmetin en açık alametlerini oluşturacaktır. Böylece üstün şahsiyeti ve akli açıkça göze çarpacaktır.

4. Çok güvenilirdir

Her elçi gönderildiği topluluğa ilk olarak **"Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim"** (Şuara Suresi, 107) ifadesiyle söze başlayarak kendisini tanıtmıştır. Peygamberlerin bu güvenilirlikleri, Allah'ın kitabına, dinine, gönderdiği şeriata tam tamına uymalarından kaynaklanır. Hiçbir durumda doğru yolun, hak dinin sınırlarının dışına çıkmazlar. Yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak istemelerinden dolayı kimseye boyun eğmezler. Kuran'da hemen hemen tüm peygamberlerin bu özelliklerini ön plana çıkardıklarından bahsedilmektedir. Örneğin, Hz. Musa'nın kendisini kavmine ta-

nıtması Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

Andolsun, Biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti; "Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demmişti). (Duhan Suresi, 17-18)

Şüphesiz elçilerin bu önemli özelliklerini kavimleri her zaman takdir edememişlerdir. Hatta çoğu zaman elçilerle ilgili yanlış zanları olmuştur. Çünkü kendi cahiliye sistemlerini terk edip onların davet ettiği hak dine uymak istememişlerdir. Ancak aradan belli bir zaman geçtikten sonra elçilerin en güvenilir insanlar oldukları kavim içinde de kabul görmüştür. Bu konuda örnek olarak Hz. Yusuf'u verebiliriz. Hz. Yusuf, uzun bir süre kavmin içinde zorluklarla denenmiş; önce köle olarak satılmış, sonra bir süre için hapiste kalmıştır. Allah'ın dilediği zaman ise güvenilir bir insan olduğu anlaşılmış, hükümdar tarafından devletin hazinelerinin başına geçirilmiştir:

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (Yusuf Suresi, 54)

Kuran'da bildirilen peygamberlerin bu özellikleri kuşkusuz Allah'ın bir elçisi olarak Hz. İsa'da da görülecektir. Hz. İsa dünyaya ikinci gelişinde, Allah'ın değişmez bir kanunu olarak halk arasında güvenilirliği ile dikkat çekecektir. Allah, Hz. Yusuf'a ve diğer tüm elçilerine olduğu gibi, Hz. İsa'ya da yardım edecek ve onun ne kadar emin bir insan olduğunu zamanı geldiğinde insanlara gösterecektir.

5. Allah'ın koruması altındadır

Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (Saffat Suresi, 171-173)

Allah her zaman elçilerini diğer insanlardan üstün kılmıştır. Tarih boyunca gönderilen her peygamber, Allah'ın yardımıyla düşmanlarına karşı üstünlük kazanmış, onların kurdukları tuzaklardan korunmuştur. Aldıkları her karar, uyguladıkları her yöntem hep hayırla ve başarıyla sonuçlanmış, Rabbimiz onları her durumda desteklemiştir.

Dolayısıyla Allah'ın elçisi Hz. İsa'yı bekleyen müminler için yol gösterici bir başka işaret de onun her işinin başarı ile sonuçlanması olacaktır. Öyle ki aldığı her karar, uyguladığı her yöntem kendisi ve etrafındaki müminler için hayırlı sonuç verecektir. Hatta ilk bakışta aksilik gibi görünen olaylar dahi bir süre sonra onların hayırına dönecektir. Ve Hz. İsa'nın aldığı tüm kararların en doğrusu, en akılcısı olduğunu bu olaylar ispat edecektir. Çünkü Allah Kuran'da elçilerinin her ne olursa olsun tüm zorluklara rağmen üstün geleceklerini, onları kesin olarak yardımıyla destekleyeceğini vadetmiştir.

Allah'ın bu vaadiyle Hz. İsa'ya küçük büyük her işte gelen başarı ve bereket hem düşmanlarının, hem de yanındaki inananların dikkatini çekecek kadar açık olacaktır. Düşmanları da, bu durumun olağanüstülüğünü fark edecek ancak bunun Allah'tan gelen bir yardım olduğunu takdir edemeyeceklerdir. Her işinin başarılı olmasına, attığı her adımın doğru olmasına bir anlam veremeyeceklerdir. Çünkü onların amacı, 'kendileri gibi bir be-

*İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik...
(Bakara Suresi, 253)*

şer' olarak gördükleri bu mübarek insana karşı üstün gelmektir. Ancak **"Sonra Biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarıyoruz; müminleri kurtarmamız Bizim üzerimize bir haktır."** (Yunus Suresi, 103) ayetinde de bildirildiği gibi, Allah bu konuda yaptıkları her şeyi sonuçsuz çıkaracak ve elçisine yardım edecektir. Ona kurulan tuzaklar, açılan savaşlar hiçbir zaman başarılı bir sonuca ulaşamayacaktır.

6. Yaptıkları için karşılık beklemez

Tüm elçilerin taşıdığı ortak bir özellik de, yaptıkları hiçbir şey için ücret beklememeleridir. Yaptıkları büyük hizmetler karşılığında bekledikleri tek şey Allah'ın rızasıdır. Çevrelerindeki hiç kimseden bir ücret, bir fayda talep etmezler. Nitekim Kuran'a baktığımızda da, tüm elçilerin bu özelliği üzerlerinde taşıdıklarına ve bunu sözle de dile getirdiklerine şahit oluruz:

Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (Hud Suresi, 51)

Elçilerin taşıdıkları bu üstün özellik Hz. İsa'da da görülecektir. Allah'ın peygamberi olarak tüm insanları İslam Dinine davet edecektir. Ancak yaptığı şeylerin karşılığında hiçbir maddi çıkar, bir ücret talebi olmayacaktır. Kuran'da bildirilen tüm elçiler gibi yaptığı herşeyin karşılığını Allah'tan bekleyecek ve bu özelliğiyle de gerek yakın çevresinde, gerekse içinde bulunduğu toplumda dikkat çekecektir.

Ancak şu nokta unutulmamalıdır ki, diğer konularda olduğu gibi bu konuda da onu ancak inananlar takdir edebilirler. İçinde bulunduğu toplum Hz. İsa'nın bu özelliğini farketse bile, kimi düşmanları onu engellemek için diğer tüm peygamberlere yapıldığı gibi çeşitli iftiralarda bulunabilir. Bu iftiraların arasında kuşkusuz onun "yaptıkları karşılığında bir çıkar sağlamaya çalıştığı, menfaat gözettiği" gibi suçlamalar da olması muhtemeldir. Ancak Allah her konuda işinin hayırla sonuçlanmasına izin verdiği gibi, bu konuda da inkarcıların iftiralarının asılsızlığını tek tek ortaya çıkarır ve elçisine yardım eder.

7. Müminlere karşı şefkatli ve merhametlidir

Peygamberlerde görülen en önemli özelliklerden biri de "merhamet ve şefkat"tir. Peygamberler her zaman yanlarındaki müminlere karşı çok şefkatli ve merhametli olmuşlar, onların dünyadaki ve ahiretteki durumlarını düzeltmek için çalışmışlardır. Hz. İsa'nın ahlakının en belirgin özelliklerinden biri de müminlere karşı olan bu şefkati ve merhameti olacaktır. Allah, gönderdiği elçilerde çok yoğun olarak görülen bu özelliği Kuran'da şöyle tanıtmıştır:

Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz

onun gücüne giden, size pek düşkün, müminlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir.
(Tevbe Suresi, 128)

İşte Hz. İsa da bu ayette belirtildiği gibi çevresindeki müminlere karşı son derece "müşfik ve koruyucu" bir tavır içerisinde olacak ve bu benzersiz samimiyet ve candanlık onun Hz. İsa olduğunun en anlaşılır delillerinden birini oluşturacaktır.

Dünya Üzerinde Hiçbir Akrabası, Tanıyanı, Ailesi Olmamasıyla Tanınacaktır

Hız. İsa Kuran'da geçen peygamber özellikleri ile tanınabilecektir. Ancak bunlar dışında onu insanlara tanıtan başka etkenler de olacaktır. Şüphesiz bunlardan en önemlisi Hz. İsa'nın dünyada bir ailesinin, hiçbir akrabasının, eskiden tanıdığı tek bir kişinin olmamasıdır.

Gerçekten de, Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde çevresinde kendisini tanıyan hiç kimse olmayacaktır. Onun fiziksel özelliklerini, simasını ya da ses tonunu bilen tek bir kişi dahi çıkmayacaktır. Dünya üzerinde tek bir kişi "ben onu daha önceden tanıyorum, filanca zaman görmüştüm, onun ailesi ve yakınları şu kimselerdir" gibi bir iddiada bulunamayacaktır. Çünkü onu tanıyan tüm insanlar bundan yaklaşık olarak 2000 sene kadar önce yaşamış ve ölmüşlerdir. Annesi Hz. Meryem, Hz. Zekeriya, onunla yıllarını geçirmiş olan havarileri, dönemin Yahudi önde gelenleri ve bizzat Hz. İsa'dan tebliğ almış olan insanlar vefat etmişlerdir. Dolayısıyla ikinci kez yeryüzüne gelişinde, onun doğumuna, çocukluğuna, gençliğine ve yetişkinliğine şahit olmuş tek bir kimse ol-

mayacak ve onun hakkında hiç kimse hiçbir şey bilmeyecektir.

Kitabın önceki bölümlerinde de açıkladığımız gibi Hz. İsa Allah'ın "OL" emriyle babasız olarak dünyaya gelmiştir. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra ise bilinen hiçbir akrabası olmaması çok doğaldır. Allah, Hz. İsa'nın bu durumunu Kuran'da Hz. Adem'in yaratılışına benzetmekte ve şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)

Ayette de belirtildiği gibi Allah Hz. Adem'e "OL" demiştir ve Hz. Adem yaratılmıştır. İşte Hz. İsa'nın ilk yaratılışı da Allah'ın "OL" demesiyle gerçekleşmiştir. Hz. Adem'in anne ve babası yoktur, Hz. İsa'nın ilk dünyaya gelişinde ise sadece annesi Hz. Meryem vardır; fakat yeryüzüne yeniden geleceği ikinci seferde onun annesi de hayatta olmayacaktır.

Kuşkusuz bu durum, dönem dönem ortaya çıkan "sahte Mesih" tehlikesini de tamamen ortadan kaldırmaktadır. Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Hiç kimse "bu kişi Hz. İsa olamaz" diyecek bir sebep bulamayacaktır. Çünkü Hz. İsa, dünyadaki tüm diğer insanlardan ayrılabilen bu çok önemli özelliikle, yani yeryüzünde kendisini tanıyan tek bir kişi bile olmamasıyla hemen tanınabilecektir.

SONSÖZ

Hız. İsa'nın Allah katından dünyaya yeniden gönderilişini kuşkusuz insanlık tarihinde çok az kişiye nasip olabilecek ilahi bir müjdedir. O, Allah'ın tüm insanlara "kurtarıcı" olarak gönderdiği mübarek bir kişidir. Nitekim dünya üzerindeki kargaşa ve zulüm ortamının arttığı dönemlerde insanlar daima Allah'tan bir "yardım eden" talep etmişler; Allah da onlara icabet etmiştir:

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu, sahip) gönder, Bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

Daha önce de belirttiğimiz gibi, içinde yaşadığımız dönemde bizler için bu kurtarıcı, Kuran ahlakının hakimiyetidir. Hız. İsa geldiği dönemde ise Allah'ın emrettiği bu ahlaki sahiplenecek, onu dünya üzerindeki tüm insanlara duyurmak için çaba harcayacaktır.

Bu mübarek dönemi ve insanı bekleyen kişilere düşen; Hız. İsa, nasıl ki tüm müminleri sahiplenecekse, onu sahiplenmeleri, ona tabi olup, kendisinin destekçisi ve savunucusu olmaları, ilk gelişinde olduğu gibi, **"Allah yolunda benim yardımcılarım kim?"** (Saff Suresi, 14) sorusunu kesinlikle tekrar kendisine sordurtmamalarıdır. Aksi takdirde, bunu uygulamayan kişilerin dünyada ve ahirette onulmaz bir pişmanlık ve çok acıklı bir

azapla karşılaşmaları muhtemel olur. Allah'ın Kuran'da nankörlük yapan kullarına yönelttiği tehdidi son derece açıktır:


Sonra birbiri peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde, onu yaladılar. Böylece Biz de onları (yıkıma uğratıp yok etmede) kimini kiminin izinde yürüttük ve onları (tarihin anlatıp aktardığı) bir olay kıldık. İman etmeyen kavim için yıkım olsun. (Müminun Suresi, 44)

Öte yandan; onu izleyenler, candan savunup destekleyenler ve onun ahlakıyla ahlaklananlar ise Allah'ın rızasını, rahmetini ve sonsuz cennetini umabilirler. Bu da Allah'ın iman edenlere kesin bir vaadi ve müjdesidir:

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (Talak Suresi, 11)

Dilediği kullarını böylesi büyük bir olayla şerefliyen ve ahiretleri için bu büyük fırsatı yaratan Allah'a şükürler olsun.

Gönderilmiş (peygamber)lere selam olsun. Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (Saffat Suresi, 181-182)



*Sen yücesin,
bize öğrettiğinden başka
bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi
bilen, hüküm ve hikmet
sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)*